

Leidsch
Schaakgenootschap

2005-2006/03

Leidsch Schaakgenootschap

Voorzitter: Machiel de Heer 071-5226784
Oosterstraat 8A
2315 LG Leiden

Secretaris: Geralt Serdijn 071-5120255
Schouwenwerf 14
2317 DN Leiden

Penningmeester: Sven Bakker 071-5135210
Stationsplein 78
2312 AL Leiden

Wedstrijdleader Intern: Eelco Kuipers 06-50277865
Apollolaan 648
2324 CK Leiden

Wedstrijdleader Extern: Arjen van Benthem 071-5226311
Schubertlaan 253
2324 CW Leiden

Commissaris speciale activiteiten: Chris de Weert 071-5238448
Zuster Meiboomstraat 171
2331 PG Leiden

Commissaris Materiaal / Trainingen: Rudy van Wessel 071-5423314
Voordorp 87
2352 BW Leiderdorp

Redactie LSG-Nieuws: Arjen van Benthem (acvanbenthem@hotmail.com)
Rudy van Wessel (rudyvanwessel@casema.nl)

Contributie per seizoen: Senioren: 80 euro   Studenten en dubbelleden: 55 euro
Junioren & Aspiranten: 45 euro   Donateurs: 23 euro

Overmaken op gironummer 347671 t.n.v. Penningmeester L.S.G. te Leiden.

Lidmaatschap: Opzeggen voor 1 september bij de secretaris.

Speelzaal: Denksportcentrum Leiden 071-5723229
Robijnstraat 4
2332 KE Leiden
<http://www.denksportcentrumleiden.nl/>

LSG op Internet: <http://www.lsg-leiden.nl>

Inhoudsopgave

Van de Redactie	4
Van de Voorzitter	5
LSG 2 wint de laatste ronde met 6-4 van D4	6
State of mind	8
Het eerste seizoen van de trainer	11
Deizisau	15
Curaçao bestaat-2	20
Remise tegen wereldkampioen Aronian	24
LSG terechte winnaar LSB-beker	28
LSG catenaccioot zich naar schaak-voetbal titel	30
Bestuurlijke kiekjes	32

Van de Redactie

Rudy van Wessel / Arjen van Benthem

Het heeft even geduurd, maar dan is hier toch eindelijk het derde clubblad van dit seizoen klaar voor leesgebruik! Helaas zit het huidige schaakseizoen er bijna weer op, maar er zijn weer genoeg verslagen en stukjes geschreven over de belevenissen tijdens verschillende toernooien, externe competitie en daarnaast ook nog twee illustraties van Jaap v/d Heijden. Naast deze toernooiverslagen is er tevens een leerzaam element in dit clubblad geschreven door John v/d Wiel, dus dat wordt van de zomer hard werken!

Hierbij dank voor de bijdragen van Jaap en John. Ook niet onvermeld mag blijven dat deze editie een bijdrage vanuit Curacao bevat, waarvoor wij Alex Roose hartelijk willen dankzeggen. We kunnen zeggen dat we op de goede weg terug zijn met ons trotse clubblad!

Om volgend seizoen weer minimaal 3 clubbladen uit te kunnen brengen zijn er echter wel een aantal voorwaarden nodig:

- Rudy zal zich meer gaan bezighouden met andere zaken binnen het bestuur, waardoor er zeker nog een aantal vrijwilligers nodig zijn om wat hand en spandiensten uit te voeren (mensen vragen om stukjes te schrijven, zelf creatieve input leveren en clubblad daarna laten drukken, etc.)
- Er is al een beperkte groep die stukjes schrijft, er zijn echter nog veel meer mensen die toernooien spelen, dingen achter het schaakbord beleven.... Oftewel, schrijf de anekdotes, gedachten, analyses of andere bijzonderheden op en laat andere LSG-ers meegenieten!

Namens de redactie iedereen een fijne zomervakantie toegewenst en tot op de ALV in september!

DEADLINE VOLGENDE LSG NIEUWS: 31 OKTOBER 2006!

*Van de voorzitter**Machiel de Heer*

Het seizoen loopt ten einde. Een redelijk evenwichtig seizoen gezien het feit dat geen van de 8 LSG-teams promoveerden of degradeerden; iets wat bij mijn weten niet al te vaak is voorgekomen! LSG 1 t/m 3 opereerden dit jaar sterk. Het vlaggenschip had dit jaar, in tegenstelling tot vorig jaar, geen wonderbaarlijke ontsnapping nodig en eindigde op een bemoedigende vijfde stek. LSG 2 en 3 speelden het hele seizoen bovenin mee en mogen verwachten volgend jaar om het kampioenschap van hun klasse mee te strijden. De kopteams lijken volgend jaar immers nog wat sterker bezet te worden dan dit jaar, wat ook de nodige lucht zal verschaffen aan het vierde, dat enkele benauwde momenten beleefde alvorens handhaving in de KNSB veilig te stellen.

Ook in de regio deden de LSG-teams mee om de kopposities. LSG 5 had tot en met de laatste ronde promotiekansen. Hoewel AAS II niet meer te achterhalen was, had dit team aangegeven geen gebruik te willen maken van de promotierechten. Dit in verband met het optreden van een flink aantal spelers bij andere (KNSB-)teams. Ook LSG 5 wist AAS II echter niet te kloppen, waardoor Oegstgeest 2 –vermoedelijk– zal promoveren. LSG 6 eindigde netjes in de middenmoot en LSG 7 en 8 kunnen met hun 3^e plek ook omhoog kijken voor volgend jaar.

In de interne gebeurden weinig opmerkelijk dingen. Het kampioenschap werd wederom een strijd tussen Mark van der Werf en Edwin van Haastert, waarbij eerstgenoemde aan het langste eind trok door, naast een onderlinge remise, tegen de overige spelers in de play-offs, Ivo Wantola en Jeffrey van Vliet, de maximale score te behalen.

Verder wens ik een ieder een prettige zomervakantie en veel succes in eventueel te spelen schaaktoernooien!

*LSG 2 wint de laatste ronde met 6-4 van D4**Martin Roobol*

Een laatste ronde heeft altijd wat speciaals. Of je nu voor het kampioenschap speelt, tegen degradatie of dat je als team je sportieve plicht moet doen. In dit geval wilde we bij de eerste drie eindigen en mijn inschatting vooraf was dat hiervoor een 6,5-3,5 overwinning voldoende zou zijn. De uiteindelijke 6-4 was net voldoende om Voerendaal een half bordpunt voor te blijven. Terug kijkend op het seizoen stemt een derde plaats niet echt tot tevredenheid. Onze nederlagen tegen Eindhoven en Voerendaal waren pijnlijk, de nederlaag tegen SMB onnodig, en de slachting door Utrecht leerde ons dat dit seizoen maar een team de eerste plaats ging opeisen. M..a.w. kampioen zouden we nooit worden in deze poule maar als we dat volgend seizoen wel willen worden, dient uit een ander vaatje getapt te worden. Terug naar de wedstrijd.

Op bord 1 kwam **Rudy van Wessel** met zwart erg goed uit de opening tegen Cebro. Hij ging terecht zettenherhaling uit de weg maar raakte de grip op de stelling langzamerhand kwijt. Een onnodige nederlaag van Rudy die in de loop van het seizoen steeds beter ging spelen. Over zijn uiteindelijke 3,5/7 met een TPR van 2312 zal hij niet geheel tevreden zijn. Als teamleider nu maar hopen dat ik hem voor het tweede kan behouden.

Wim Heemskerk miste een beetje de spirit om op bord 2 zijn toreneindspel met een pion meer te melken en liet de stelling uiteindelijk in remise verzanden. Met 5,5/8 en een TPR van 2364 is Wim de topscoorder van het tweede dit seizoen. Voor een teamleider is Wim de ideale speler. Lekker solide met minimaal een half punt als resultaat.

Op bord 3 speelde **Eelco Kuipers** een potje zoals we van hem gewend, echter zonder het gebruikelijke resultaat. Eelco houdt ervan om lekker met zwart gemengeld te worden. Hij blijft rustig staan en uiteindelijk, vooral tegen de mindere spelers, slaat hij in het eindspel toe. Eelco is een speler met een enorm veel potentie maar net als een ander niet nader te noemen individu (hint; gaat trouwen en wordt papa) weigert hij deze te benutten. Ook dit jaar zal zijn score van 4,5/8 met een TPR van 2279 niet veel opzien baren.

Ivo Wantola eindigt deze competitie met een solide remise. Zijn score van 4,5/9 en een TPR van 2177 zal voor Ivo geen reden zijn om een flesje champagne te openen. Zijn onnodige nederlagen tegen Klip (SMB) en Bus (Voerendaal) hebben zijn seizoen een beetje verprutst. Duidelijk is dat Ivo de komende jaren naar verwachting veel elopuntjes zal gaan winnen en de 2300-grens zal een mooie uitdaging blijken.

Op bord 5 wist **Michiel van Wissen** nog nipt remise te maken tegen Arlette van Weersel. Michiel overzag een eenvoudige combinatie waardoor hij een pion verloor. Uiteindelijk zag Arlette niet hoe ze verder moest komen en met de naderende tijdnood werd remise overeengekomen. Zijn 5/9 met een TPR van 2282 is niet slecht maar ook niet bijzonder goed. Wel ben ik als teamleider blij met deze aanwinst voor LSG. Laten we hopen dat hij nog jaren voor LSG wil blijven uitkomen.

Tja, en dan een pijnlijk moment. Op bord 6 wist **ondergetekende** een keer niet in tijdnood te komen. Op zich een prestatie maar minder als je weet dat dit komt door een remise binnen twintig zetten. Mijn score van 3/8 en een TPR van 2145 valt eigenlijk niet goed te praten. Laten we het er maar op houden dat de gouden regel "100 elopunten kwijt per kind" in mijn geval lijkt te kloppen. Het is dat ik betrokken ben bij de teamindeling van komend seizoen

anders zou ik zo maar eens twee achtereenvolgende jaren een persoonlijke degradatie aan mijn broek krijgen.

Op bord 7 speelde onze eigen **Albert Termeulen** alias Tal. Geheel tegen zijn gewoonte in eindigde zijn pot zonder eigenlijk een spoortje van geweld in remise. Dat kan niet van zijn andere partijen dit seizoen gezegd worden. Een stukje hier en een stukje daar, het maakt Albert allemaal niks uit. En eigenlijk zijn we allemaal stiekem jaloers. Wie heeft zich zelf nooit eens vervloekt omdat hij te schijterig was om iets te offeren. Met zijn 5,5/9 en een TPR van 2194 is ook helemaal niks mis. Blijf vooral zo doorgaan! Overigens kan hij wel nog een rekening van me verwachten vanwege de dubbele dosering pillen om mijn bloeddruk te op peil te houden.

Good old **Henk van Putten** won op bord 8 vrij eenvoudig van een andere Put. Dat ze in tijdnood allebei voor de zekerheid nog twintig zetten extra deden, doet hier verder weinig aan af. Henk verliest met zijn 5/9 en een TPR van 2171 een paar ratingpuntjes. Na een topseizoen zoals vorig jaar is het niet meer dan logisch dat er een iets minder jaar op volgt. Door met twee overwinningen te eindigen laat Henk zien dat hij een klassebak blijft.

Op bord 9 wist **Mark Irwin** ondanks een wat moeizaam gespeelde opening zijn tegenstander in het middenspel te overspelen. Even leek het erop dat hij zijn tegenstander met paard en loper mat zou moeten zetten. Uiteindelijk lukte het zijn tegenstander niet zijn stuk voor Mark zijn laatste pion te offeren waardoor Mark zijn techniek niet hoefde te etaleren. Met 5/9 en een TPR van 2172 kan ook Mark terugkijken op een degelijk maar niet bijzonder seizoen.

Rag de Graaff liet op bord 10 zien dat niet alle ongelijke lopereindspelen remise zijn. Zijn uiteindelijke score van 4/9 met een TPR van 2112 zal hem niet tevreden stemmen. Opvallend vind ik dat Rag qua inzicht nog steeds met de beste mee kan maar dat hij door een merkwaardige vorm van concentratieverlies af en toe enorm kan blunderen. Ik hoop van harte dat hij dit toch wat bijzondere probleem kan tackelen zodat we nog jaren van zijn partijen mogen genieten.

LSG 2	D4	6-4
Rudy van Wessel	Ekrem Cekro	0-1
Wim Heemskerk	Stefan Docx	0,5-0,5
Eelco Kuipers	Thibaut Vandenbussche	0,5-0,5
Ivo Wantola	Wim Maes	0,5-0,5
Michiel van Wissen	Arlette van Weersel	0,5-0,5
Martin Roobol	Jeroen Claesen	0,5-0,5
Albert Termeulen	Henk-Jan Janssen	0,5-0,5
Henk van Putten	Frank van der Put	1-0
Mark Irwin	Ruud Goverde	1-0
Rag de Graaff	Robert van Vossen	1-0

State of mind

Linda Jap Tjoen San

“Genius is one per cent inspiration, ninety-nine per cent perspiration”

Thomas Alva Edison (11 februari 1847 – 18 oktober 1931)

Dankzij computers is de openingsvoorbereiding voor het schaakspel vereenvoudigd, maar tegelijk exponentieel toegenomen. Je hoeft nu niet meer de stelling vanuit de opening te begrijpen, maar kan de partij in het middenspel beginnen. Ambivalente gevoelens heb ik hierbij. Opgegroeid met termen als “gevoel voor gevaar” en “fingerspitzengefühl” vind ik dat het spel een deel van zijn charme heeft verloren. Sommige partijen zijn nu niet meer dan een veredeld spelletje memory. Aan de andere kant is het gebruik van een computer wel handig om een aantal varianten uit te rekenen, waarvan je tijdens de partij een *gevoel van kan dit wel/niet* had. De complexiteit van twee werkende hersenen met gevoelens, gedachten, ideeën, planning, concentratie en keuzes dat is het echte schaken. Chess, it is a state of mind....

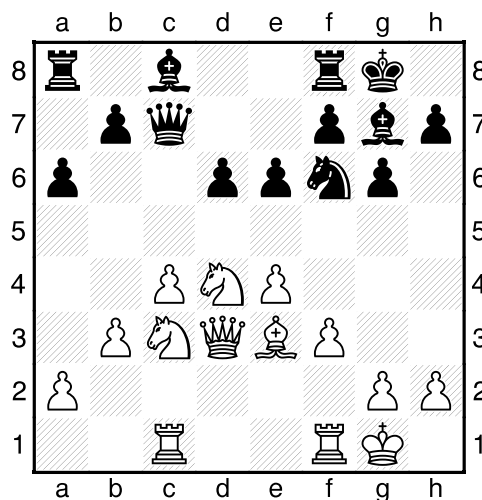
Ter illustratie twee partijen. De eerste partij was een belangrijke overwinning op de eerste bordspeler van Spijkenisse, Rick Lahaye. Vooraf had ik mij voorgenomen om te zorgen dat er aan het eerste bord geen nul aan onze zijde zou vallen. De kansen waren dan op de overige borden 50-50. Met een gedegen voorbereiding op de variant die Rick speelde, koos ik de voetsporen van Tiviakov te volgen. Rick week als eerste af en vanaf daar werd het een echte partij. Rick kwam overigens tien minuten te laat, waardoor ik een boost zelfvertrouwen kreeg. Mijn zelfvertrouwen groeide tijdens de partij, doordat ik merkte dat Rick tactisch niet scherp was. Misschien dat ik daarom ook besloot de 41^e zet a tempo uit te voeren...

De tweede partij is de laatste externe wedstrijd tegen WSC-speler Timon van Dijk. Voor deze wedstrijd had ik me min of meer verslapen. Ik had de week ervoor een toernooi in Duitsland gespeeld wat in combinatie met drie zware dagen op mijn werk absoluut niet de juiste voorbereiding bleek. Met een duf gevoel, hoofdpijn en zonder ontbijt zat ik achter mijn bord. In zou een geval wil je een gemakkelijke partij zonder al teveel complicaties. Onbegrijpelijk dat ik beslissingen nam die uiteindelijk leidden naar complexe tactische stellingen....

Jap Tjoen San,L (2140) - Van Dijk,T (2234) [B42]

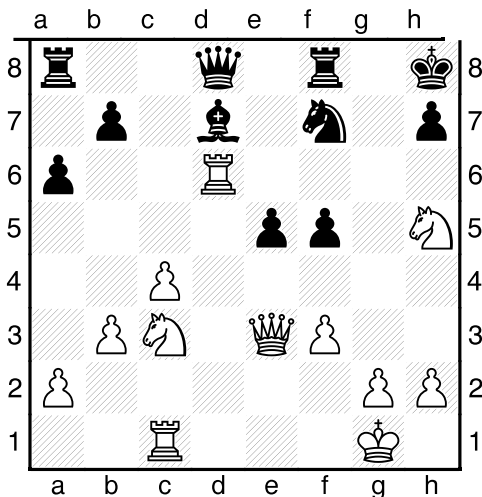
KNSB 2C (9), 22.04.2006

1.e4 c5 2.Nf3 e6 3.d4 cxd4 4.Nxd4 a6 5.Bd3
Dit had ik nog even snel bekeken een uur voor de partij. In totaal 5 minuten voorbereiding dus. 5...Qc7 6.Qe2 d6 7.Be3 Nf6 8.c4 g6 9.Nc3 Bg7 10.0-0 20 minuten tijdachterstand; te laat komen heeft als 2e nadeel dat je ook tijd moet verbruiken om je concentratieniveau voor de partij optimaal te krijgen. 10...0-0 11.Rac1 Nbd7 12.f3 Ne5 13.b3 als zwart niet op d3 slaat kan wit Lb1 te spelen. 13...Nxd3 14.Qxd3 14...Td8 Norman-Egdell IECG e-mail partij 2000. In Stellwagen-vd Vegt 1-0 Soest 2000 kreeg Daniel wel de kans om de loper naar b1 terug te spelen [zie diagram].

14...Nd7 15.Rfd1 Ne5 16.Qd2 f5 17.Nde2?!
Hier merkte ik al dat ik niet scherp was.

Gelukkig dat zwart na lang nadenken toch Pf7 speelde. de tijdsverdeling was nu weer bijna gelijk. 17...Nf7 [17...fxe4 18.Nxe4 Rxf3 dit zag ik pas na Pd2. oeps. 19.Nxd6 wint pion terug en wit staat nog steeds beter. 19...Rf8 20.c5²] 18.exf5 Hier besloot ik met een andere pen te schrijven, omdat de pen die ik gebruikte een korte dop had. Deze kon ik niet gemakkelijk op de pen klikken met kostbaar tijdverlies(seconden).... 18...gxf5 19.Nf4 idee Ph5 en Pa4 combineren. Helaas voorkomt hij Pa4 op de volgende zet. 19...Bd7 20.Qf2² ondanks dat zwart het loperpaar heeft, staat wit hier beter 20...Bh6?! 21.Nh5 Bxe3 22.Qxe3 Qd8 23.Qf4 Kh8 24.Rxd6! e5 25.Qe3! [25.Qg3? Rg8 26.Qe1 Qg5 27.Rd2 Bc6 28.Ng3 h5©] 25...Qe7 26.Rf6 [26.Rd3 Bc6 27.Nf4+-] 26...f4 deze zet gemist. Ik wilde met Tf6 voorkomen dat zwart Lc6 kon spelen. Helaas kan dat nu wel. Anders had ik ipv

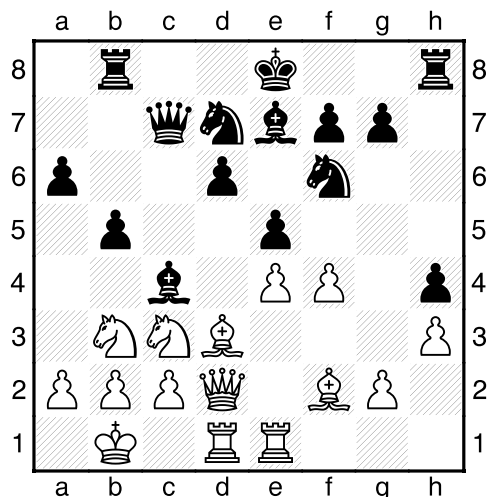

25...Qe7 26.Rf6 [26.Rd3 Bc6 27.Nf4+-] 26...f4 deze zet gemist. Ik wilde met Tf6 voorkomen dat zwart Lc6 kon spelen. Helaas kan dat nu wel. Anders had ik ipv

Tf6 Toren d-lijn gespeeld. 27.Qb6 ik wilde hier bijna [27.Nd5 spelen, oeps. 27...Qxf6 28.Nhxf6 fxe3 29.Nxd7 wit wint e3 met genoeg compensatie voor de kwaliteit. ik kon de stelling niet goed beoordelen achter het bord in dreigende tijdnood en hoofdpijn. 29...Rg8 30.Re1?] 27...Bc6 28.Re1 Rad8 29.Qa5 laat onnodig tegenspel toe. [29.Nd5 Bxd5 30.cxd5 Rxd5 31.Nxf4² witte stukken coördineren weer.] 29...Rd3? 30.Rxe5 Qd7 [30...Qxe5 31.Qxe5 Nxe5 32.Rxf8#, 30...Nxe5 31.Qxe5+-] 31.Nd5 Rg8 32.Re7?! [32.Rxf7 Qxf7 33.Qe1 Bxd5 (33...Rxf3 34.Rf5! Re3 35.Qa1+ met mat) 34.Qa1!!+- Rd1+ 35.Qxd1 Qg6 36.Nxf4 Qb6+ 37.c5 Qxc5+ 38.Kh1 Bxf3 39.Qa1 a1-h8 diagonaal is dodelijk voor zwart.] 32...Rxd5 33.Rxd7? in tijdnood een vorm van schaakblindheid. wederom iets gemist, namelijk het hangende paard op h5. [33.cxd5 Qxe7 34.Re6 Qg5 35.Qc3+ Rg7 36.Nxg7 Qxg7 37.Qxg7+ Kxg7 38.dxc6+- en we winnen de wedstrijd met 4,5-3,5.] 33...Rxa5 34.Rdx7 Rxh5 35.Rxf4 Rhg5 36.g3 R5g7 37.Kf2 Rxf7 38.Rxf7 Rd8 39.Ke2 Kg8 40.Rc7 Rd7 41.Rc8+ [41.Rxd7 Fritz beweert dat de stelling nagenoeg gelijk is, maar mijn gevoel zegt dat zwart gewoon wint met een stuk meer... 41...Bxd7 42.a3 Kf7 43.Ke3 Ke6 44.Kd4 Kd6 45.b4] 41...Kf7 42.h4 Re7+ 43.Kf2 Kf6 44.Rg8 Rg7 45.Rh8 Ke5 46.Rf8 Ke6 47.f4 Be4 48.h5 Bb1 49.a3 Rf7 50.Rc8 Kf5 51.Rc5+ Ke4 52.Re5+ Kd4 53.h6 Bc2 54.b4 Rf6 55.Re7 Be4 56.c5 Rxh6 57.Rd7+ Bd5 58.f5 Ke5 59.g4 Bc6 60.Rd3 Kf4 61.Rd4+ Be4 0-1

Jap Tjoen San,L (2140) - Lahaye,R**(2324) [B90] KNSB (6), 04.02.2006**

1.e4 c5 2.Nf3 d6 3.d4 cxd4 4.Nxd4 Nf6 5.Nc3 a6 6.Be3 e5 7.Nb3 Be6 8.f3 h5 9.Qd2 Be7 10.0-0-0 Nbd7 11.Kb1 Rc8 12.h3 h4 13.Bd3 b5 14.f4 Bc4 15.Rhe1 Qc7 16.Bf2 Rb8N Nieuwtje [16...b4 17.Nd5 Nxd5 18.exd5 Bxd3 19.Qxd3 0-0 20.Nd4 Bf6 21.Nc6 exf4 22.Ne7+ Tiviakov-Quinn Bratto 1999 +=].

17.Bf1 Kf8 [17...b4 18.Nd5 Nxd5 19.exd5 Bxf1 20.Rxf1 a5 21.fxe5 Nxe5 22.Nd4 a4 23.Rfe1 Kf8 24.Re4 Bf6 25.g4 **A**] 25...Qb7 26.g5 Qxd5 27.gxf6 Qxe4 28.Re1 Qg6 (28...Nc4 29.fxg7+ Kxg7 30.Qg5+ Qg6 31.Nf5+ Kf8 32.Qe7+ Kg8 33.Rg1+-) 29.fxg7+ Kxg7 (29...Qxg7 30.Ne6+ fxe6 31.Qxd6+ Kf7 32.Qc7+ Kg8 33.Qxb8+ Kh7 34.Qxe5+-) 30.Rg1+-; **B**) 25...hxg3 26.Bxg3 **B1**) 26...Rxh3 27.Bxe5 (27.Qg2 Rh7 28.Bxe5 Bxe5 29.Nc6 b3) 27...Bxe5 28.Nc6 Rh2 29.Re2 Rxe2 30.Qxe2 Rb6 31.Qc4 Bf6 32.Qf4©; **B2**) 26...b3 27.cxb3 axb3 28.Nxb3? 18.Nd5 Nxd5 19.exd5 Bf6 20.Na5 Bxf1 21.Rxf1 e4?! zwart probeert de a8-h8 diagonaal te openen, maar dat kost de e-pion 22.Rfe1 Re8 23.Qb4± Nc5 24.Nc6 Na4 25.c3 beginnende tijdnoodfase 25...Qd7 26.Kc2?! beter is Ka1,

maar ik zag allemaal spoken met mat achter de paaltjes. Ik vond de koning op b3 veiliger staan en actief in een eindspel.

[26.Ka1! Rh5 27.Rxe4 Rxe4 28.Qxe4±]

26...Rh5? Op 26...Kg8 kan ik niet slaan op e4.

[26...Kg8 27.Rxe4 ? (27.Kc1) 27...Qf5 28.Rde1

Nc5-+] 27.Rxe4 Qf5 28.Rde1 Kg8 29.Kc1

Rxe4 30.Qxe4 Qxd5 31.Nb4 Qxe4 32.Rxe4 a5

33.Nc6 Rd5 34.Kc2?! laat een combinatie

toe. [34.Bd4 Bxd4 35.Rxd4 Rxd4 36.Nxd4

beter eindspel voor wit] 34...Nxb2 35.Bd4

Nc4 [35...Bxd4 36.Ne7+-] 36.Bxf6 Rd2+

37.Kc1 Rxa2 38.Re8+ verleiding is groot in

tijdnood om een schaakje te geven. Beter

was [38.Bxh4 Ra1+ 39.Kc2 Ra2+ 40.Kd1 Rxg2

41.Nd4 Rh2 42.Nf3 Rh1+ (42...Rxh3? 43.Re8+

Kh7 44.Ng5±) 43.Re1 Rxe1+ 44.Bxe1± Waar

wit zonder risico op winst kan spelen.]

38...Kh7 39.Bxh4 Rxg2 40.Rb8 a4 41.Rxb5??

Ik doe nog snel een zet. Ik wist bijna zeker

dat we de 40e zet hadden gehaald.

Gelukkig was Rick niet scherp om van

mijn blunder te profiteren en speelde hij a

tempo 41...a3?? [41...Rg1+ 42.Be1 Rxe1+

43.Kc2 Na3+ 44.Kd2 Nxb5 45.Kxe1 a3-+]

42.Kb1 Rg1+ 43.Ka2 Rg2+ 44.Ka1 Rg1+

45.Rb1 Rg2 46.Ne7 wit heeft de vrije a-pion

geneutraliseerd en gaat nu zelf dreigingen

creeren richting de zwarte koning 46...Rh2

47.f5! Rg2 [47...Rxh3 48.f6 Rxh4 49.fxg7+

Rg4 50.g8Q+ Rxg8 51.Rh1+ Kg7 52.Rg1+;

47...f6 48.Bg3 Rxh3 49.Ka2 Kh6 50.Rg1 Kh5

51.Kb3 Nd2+ 52.Kxa3 Ne4 53.Be1+-] 48.Nd5

Rd2 49.Nf4 Rc2 50.Nd5 Rd2 51.Nf4 Rc2 52.f6

Rxc3? [52...g6 53.Ne6 fxe6 54.f7 Kg7 55.Rf1+-

; 52...gxf6 53.Bxf6 Rf2 54.Nd5 Rf5 55.Rd1]

53.fxg7 Nd2 [53...Kxg7 54.Bf6+! gemist! met

de dreiging Pd5 en torenwinst.] 54.Rg1 Kg8

55.Nd5 Rc1+ 56.Rxc1 Nb3+ 57.Kb1 a2+

58.Kb2 Nxc1 59.Bf6 a1Q+ 60.Kxa1 1-0

*Het eerste seizoen van de trainer**John van der Wiel*

We beginnen meteen maar apocrief, want ik heb LSG heus wel eerder trainingen gegeven. Nu echter maak ik ook deel uit van de strijdkrachten en dat is toch iets anders: een nog directere betrokkenheid. Na het voor LSG1 tamelijk dramatische vorige seizoen was het duidelijk, dat enige verandering nodig was. Een combinatie van toevallige factoren hielp daarbij: A) Jan Bey werd gevraagd als teamcaptain. Hij wilde dat alleen doen, als het bestuur een commitment maakte om structurele versterking te realiseren. B) De gemeente Leiden was net op de proppen gekomen met een subsidieplan voor Leidse topclubs. C) Bij landskampioen Breda was de sponsorsituatie al enkele jaren vrij wankel.

Dat alles maakte het aantrekken van ondergetekende als speler / trainer mogelijk. Voorts D) was Amstelveen, traditionele kwelgeest van LSG, gedegradeerd. Eelke Wiersma wilde toch wel graag Meesterklasse blijven spelen en dacht 'if you can't keep beating them, join them!' Een belangrijke aanwinst voor ons eerste.

De resultaten bleven niet achter. Elf matchpunten in de MK was ietwat geflatteerd, een plaats in de play-offs was niet verdiend geweest, zie ook de bordpunten, maar we kwamen er wel dicht bey! Het linkerrijtje, plaats 5, bleek echter terecht en LSG 1 was het FC Groningen van de Meesterklasse: won alle thuiswedstrijden, inclusief die in Sluiskil en werd eveneens vijfde, alleen betekende dat helaas uitsluiting voor de FC play-offs! Eelke Wiersma speelde een geweldig seizoen met bijna een GM-norm en Jeroen Blokhuis haalde het hoogste scoringspercentage, vooral als dodelijke zwartspeler.

Versterking van het eerste zaait doorgaans ook uit naar de teams eronder. En inderdaad, goede derde plaatsen voor LSG 2 en vooral LSG 3 handhaven de perfecte spreiding over de KNSB-competities en rechtvaardigen voorzichtige promotieambities voor volgend seizoen. Dat het vijfde verzuimde te promoveren, vergeten we gemakshalve maar even. Dat betekent voor komend jaar minder problemen om de teams compleet te krijgen en voldoende loopruimte in de zaal bij de thuiswedstrijden. Zo kun je het ook zien!

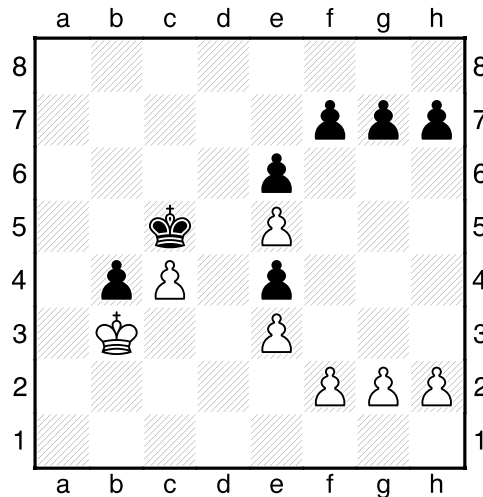
In de bekerstrijd draait LSG voortreffelijk. Vooral een 4-0 tegen Paul Keres boezemt ontzag in. Helaas mochten we niet de eindstrijd organiseren, anders had ik daarin wellicht kunnen debuten op een door ons bedachte datum. De finale werd vergeven aan het jubilerende ASV (Arnhem) en wordt gespeeld op 20 mei, wanneer ik op vakantie ben. Die vakantie werd natuurlijk wel gepland na de MK play-offs van 13-14 mei!

Dit seizoen pakte Linda Jap de draad weer op en plaatste zich overtuigend voor het NK Vrouwen. Ook Biaina Geragousian speelde een belangrijke rol in de halve finales. [Red: wij wachten in spanning op haar debuut in ons edele clubblad...] De veel hoger gerate Maartje de Jonge werd door haar uitgeschakeld en heeft nu een wild-card gekregen. Die zal blij zijn dat ze daarom niet nog eenkeer met Biaina moet strijden!

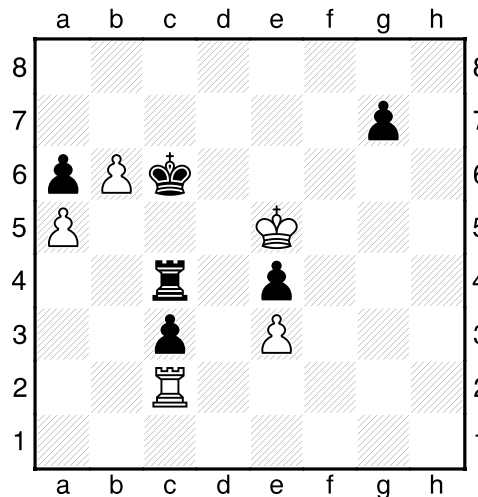
Over mijn eigen KNSB-seizoen kan ik bepaald niet tevreden zijn. 5 uit 9 tegen zeer matige ratingoppositie kost veel punten. Een witte nul tegen Pedersen was een beroerd begin, dit kalenderjaar is er wel een positieve tendens met een goede winst op Visser en dikke plusremises (maar wat koop je daarvoor?) tegen Ernst en Solleveld.

In toernooien (Hoogeveen / Corus-C) zat ik i.h.a. wel goed te spelen, al was het laatstgenoemde door ziekte af en toe meer survival dan schaken. Verheugend was, dat ik mijn 27° NK wist te bereiken via halve finales met een hoog LSG-gehalte. Ik moest o.a. Edwin van Haastert uitschakelen en daarna Koen Leenhouts, die (ietwat fortuinlijk) eerder Eelke Wiersma met 2-0 had geëlimineerd. Dat kon natuurlijk niet onbestraft blijven!

De bedoeling van dit verhaal is dat ik wat materiaal uit mijn trainingen van dit seizoen laat zien. Na de lange aanloop gaat dat nu inderdaad gebeuren.

Dit was een uitspeelstelling met zwart aan zet. Misschien komt ze u bekend voor uit Schaaknieuws of een oude Informator. Het lijkt op een standaard zetdwangsituatie. Degene die aan zet is, heeft een probleem. Edwin zal me nog jaren haten, omdat ik hem zwart gaf. Hij verbruikte bijna al zijn bedenktijd, maar kon geen enkele redding vinden. Kan gebeuren, maar redding is er wel: **1...h5!** De enige zet. Na andere acties wordt zwart vrij makkelijk uitgeteld, bijv. 1...f6 2 exf6,gxf6 3 g4,h6 4 h4 (niet 4 h3,f5) 4...e5 5 h5 en wit wint. De andere drie zwartspelers speelden de tekstzet, waarna hun tegenstanders de fout ingingen. Verliezend is o.a. 2 f3,exf3 3 gxf3,h4! En wit wordt uitgetempeerd. Nodig is **2 h3!** Maar waarom niet het logische 2 h4? Dan komt de eerste grote pointe: 2...g5! 3 hxg5,h4 en wit is in zetdwang. **2...f6** Ook hier geen keus: 2...g5 / 2...h4 3 g3 is mis, 2...f5 3 h4 ook en op 2...g6 dan komt 3 g4,hxg4 4 h4! En wint, een terugkerende pointe, nu dus voor wit. **3 h4** Overtuig u ervan, dat de rest fout is. **3...fxe5!** Want bijv. 3...f5 4 f4,exf3 e.p. 5 gxf3,f4 6 exf4,g6 7 f5,exf5 8 f4,g5 9 hxg5 wint weldra voor wit. Is het nu echter mis voor wit? Na bijv. 4 f3,exf3 5 gxf3,e4 etc wel, maar hij heeft nog **4 g4!** Oeps, na 4...hxg4 5 h5 zien we een inmiddels pijnlijk bekende grap. Zwart doet dan maar **4...g6 5 g5** en is in zetdwang. In zetdwang ja, maar verliezen: nee! **5...Kb6 6 Kxb4,Kc6 7 c5** anders kan wit geen vorderingen maken **7...Kd5! 8 Kb5** Pat! Een schitterend geheel vanuit een partijstelling. Erg moeilijk om alles te vinden (hoewel het Wouter Spoelman en Robin Swinkels bij een andere training tot mijn niet geringe verbazing lukte!), maar in ieder geval een goede oefening in het bedenken van creatieve oplossingen. Ook de volgende positie was uiterst lastig. Het was de moeilijkste vraag uit een quiz-eindspel tijdens een training met als thema 'het redden / verdedigen van hopeloze / slechtere stellingen'.

Wit is aan zet in dit fragment uit Van der Wiel – Timman, Kroongroep OHRA 1987.

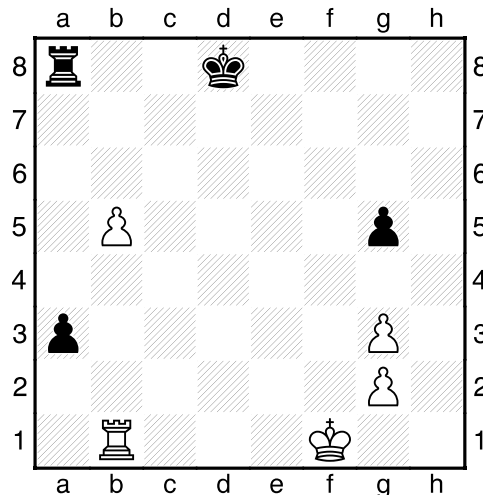
Gevraagd wordt zijn beste zet.

Logische pogingen zijn A) 1 b7, Kxb7 2 Kd5, Tc6 3 Kxe4, g5! 4 Kd3 (Kf5, Tc5+), g4 en zwart gaat winnen; B) 1 Kf4 (of Kf5, na 1 Ke6, Tc5 is wit nog verder van huis) 1..., Kd5 (dreigt 2..., Tc5 en 3..., Kc4) 2. b7, Tb4 3 Txc3, Txb7 en wit staat vrijwel zeker verloren, omdat zijn koning opzij wordt gedreven. Twee trainees kozen voor het enthousiaste C) 1 Tg2? Wat na 1..., c2 2 Tg6+, Kb7 3 Txg7+, Kb8 4 Tg8+, Tc8 toch wel erg kansarm is. D.m.v. eliminatie zou je op het juiste idee kunnen komen (zo lukte het mij tenminste in de partij), nl. 1 Tc1!! Het idee blijkt na 1..., c2: 2 Kf4, Kd5 (of 2..., Kd6 3 Kf5) 3 b7, Tb4 4 Txc2, Txb7 5 Td2+ Dat is het verschil met B. Een schaak is meteen mogelijk, met verovering van de e-pion. Timman koos daarom voor 1..., g5 2 Kf5, Tc5+ 3 Kxe4, Txa5 4 Txc3+, Kxb6. Dat is nog een heel verhaal, maar de stelling bevindt zich binnen de remisemarge. De reddende zet werd door niemand gevonden, maar tot dusver op trainingen elders ook niet. Het kan helpen om je klassiekers te kennen, want de oplossing doet een beetje denken aan een beroemd eindspel Botwinnik – Euwe, Groningen 1946 (maar dan wat ingewikkelder).

Bij deze training passeerden ook enkele hopeloze posities de revue, die nog een verrassende reddingspoging bevatten. Toen LSG het voor de play-offs belangrijke duel tegen SO Rotterdam verloren had, hoorde ik later van Rotterdamse kant dat twee van hun spelers verrast waren door een ietwat vroegtijdige opgave van de betreffende LSG-ers. ‘Verdorrie, ondanks die training’ was mijn eerste gedachte. Het bleek echter om Stefan en Eelke te gaan die zijn er op de trainingen nooit bij. Hun stellingen waren ook wel behoorlijk kansloos, maar in een belangrijke teamwedstrijd mag je het best nog even proberen.

Een ander trainingsthema van dit seizoen was ‘ongelijk materiaal’. Dat is meestal reeds interessante materie. Waarom zijn dame en paard vaak beter dan dame en looper, wat wil je doen met 2 torens tegen toren, looper en paard, wat is het belangrijkste oogmerk als je met 2 torens tegen 3 lichte stukken speelt? Gesneden koek voor mijn trainees (?). Ook interessant is het analyseren in kleine groepjes van belangwekkende stellingen, die uit een bepaalde openingsvariant voortkomen, bijvoorbeeld ook binnen bovengenoemd thema. Vanwege het evt theoretische belang laat ik hier even geen voorbeeld zien. ‘Der Feind liest mit!’

Wat is nu het effect van de trainingen? Dat is uiteraard nauwelijks meetbaar. De opkomst is gemiddeld zo’n 9 man (m/v). Dat zou iets hoger mogen zijn, maar de aanwezigen trainen met veel inzet en leergierigheid. Dat het nivo soms heel hoog is, moge wel blijken uit de volgende uitspeelstelling uit de op het moment van schrijven meest recente training:

Met wit aan zet lijkt dit op een partijstelling, maar in feite is het een studie van Smyslov. Drie van de vijf witspelers wisten de hele beoogde zettenreeks te produceren. Dat waren Edwin, Mark en Eelco. Met gewonen middelen gaat wit het niet redden, zie bijv. 1. Ke2, Kc7 2 Kd3, Kb6 3 Kc4, a2 4 Ta1, g4 5 Kb4, Ta5 of 5 Kb3, Kxb5 en aangezien het pionneindspel verliest, is er geen hoop meer voor wit. Hoe het wel moet: **1 b6** (dwingend) **1...a2 2 Ta1, Kc8 3 g4!, Kb7 4 g3!, Kxb6 5 Kg2, Kb5 6 Kh3, Kb4** (zwart komt net niet op tijd op b3) **7 Txa2, Txa2** pat.

Je moet het maar vinden achter het bord. Sommige stellingen lijken zo bedrieglijk eenduidig... Van sommige vaste trainingsbezoekers vallen goede toernooiresultaten te melden. Raoul is een toernooitijger, altijd sterk in Groningen met name. Edwin plaatste zich net niet voor Corus-C. Gedeeld 1^e in zijn groep, maar verloor precies van de everkeerde. Ivo Wantola, ook intern goed bezig, speelde een prima Noteboom.

Of we op deze (of grotere?) voet verder kunnen, hangt voorlopig vooral af van de gemeente Leiden. In kalenderjaar 2006 zou er beslist worden over het structureel steunen (en in welke mate) tot in ieder geval 2010 van Leidse topsporters en -verenigingen, die daartoe een aanvraag hadden ingediend, uiterlijk december 2005. LSG heeft bij monde van Machiel (zwanger van goede ideeën) een mooi concept bij de gemeente neergelegd. Het zou kunnen dat verkiezingen + coalitievorming + nieuwe wethouders voor enige vertraging gaan zorgen, maar het lijkt me dat LSG zeker niet de enige club is die voor de zomervakantie dringend behoefte heeft aan enig uitsluitsel, om te weten wat er in het nieuwe seizoen (en daarna) ongeveer mogelijk is. Even afwachten dus nog, maar: de resultaten van LSG (Lift Snel Gestegen) spreken voor zich!

Ps. Verder hoop ik vurig dat de KNSB de play-offs niet afschaft, want dan zou het (voorlopig) belangrijkste streefdoel van LSG 1 verdwijnen. Goed, er is altijd nog de Europa-Cup....

*Deizisau**Rudy van Wessel*

Kom op man, lekker gezellig toernooitje spelen en het kost je bijna geen dagen... deze woorden waren voldoende om me overstag te doen gaan. Ik heb het de laatste tijd niet meer zo op toernooien. Ze kosten erg veel tijd en je gevoel erover wordt vrijwel uitsluitend bepaald door de prestaties in de allesbeslissende rondes. En het is vermoeiend, zeker wanneer je 2 partijen per dag moet spelen en er geen Gentse feesten zijn om al die ellende weer snel te vergeten.

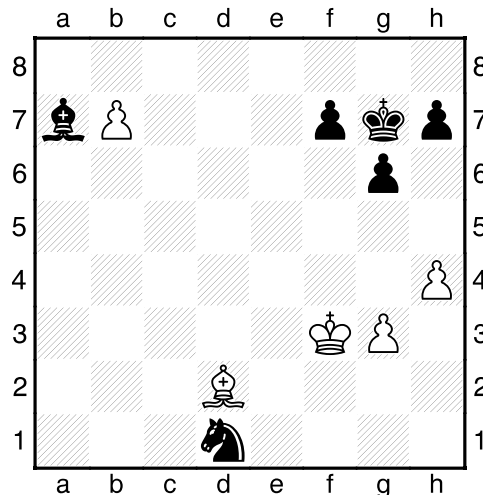
Maar gevallen voor de vertederende smeekbede van mijn teamlijder – heeft dus niet alleen succes bij Wendy – werd een klein legertje LSG-ers opgetrommeld om Deizisau onveilig te maken. Het vooruitzicht om met 7 andere hard-core LSG-ers (Martin, Sven, Eelco, Ivo, Raoul, Edwin en Linda) een groot aantal remi-anbietende oosterburen te nekken had ook wel iets uitdagends, dat moet gezegd.

Zo werd op een witte donderdagochtend de reis naar het verre Deizisau aangevangen. Via een toeristische route langs woonboten en megaflatgebouwen werd stapvoets de snelweg bereikt. Een slordige 6 uur later waren we er al bijna. Bijna, want we kwamen uit op een 2-sprong. Route A had 9 km file, route B slechts 16 km. Dus werd het route A, met een Stauzeit van slechts 20 minuten zoals keurig aangegeven op de Duitse radio. Dit was waarschijnlijk de tijd die nodig was om met 120 km/h over de vluchtstrook langs de file te razen. Er kwam namelijk geen eind aan, en over de laatste 40 km hebben we ruim 2 uur gedaan. Auto 2 nam de alternatieve route, ging voor de binnendoor-route met als resultaat dat ze bijna te laat waren voor ronde 1. U leest het goed, we konden gelijk aan de bak en hadden nauwelijks tijd om bier te scoren in de plaatselijke LIDL en de vette frieten van de B-King weg te slurpen. Met de autostress en de vette hap nog in mijn lijf op naar ronde 1, lekker zo'n schaakvakantie!

Overigens bleek het bijzonder eenvoudig om de speelzaal te vinden. Het dorp leek uitgestorven en het straatleven werd bepaald door schakers. Ik weet niet precies wat de kenmerken van 'een schaker' zijn, maar wanneer je er een ziet lopen, dan zie je het gelijk. Zeker in Duitsland.

Het begin van de ronde was meestal bijzonder aangenaam. Vanuit een prima geluidsinstallatie galmde een vaak uitstekend muziekje, waarna de volumeknop plots richting 0 gedraaid werd. Een soort van stil startschot, wat wellicht volgend jaar al geïntroduceerd wordt in ons eigen Noteboom toernooi (maar dan zonder de volumeknop naar 0 terug te draaien, als het aan mij ligt).

Zo verstreken 4,5 dag schaken, met wisselend succes voor de Leidse delegatie. De meesten van ons jojoeden wat in de sub-top, waarbij positieve uitschieters van Edwin en Eelco (beiden een keurige remise tegen Dusko Pavacevic, de latere toernooiwinnaar waarbij Eelco zelfs een goede winstkans miste aan het eind) te noteren vielen.

Hier speelde Eelco helaas 54...Kf8, waarna 55 Ke2,Pb2 56 Le3,Lb8 57 Lf4,La7 58 Le3 herhaling van zetten betekende en dus remise. Met 54...f6! 55 Ke2,Pb2 56 Le3,Lb8 57 Lf4,Pc4! 58 Lxb8,Pa5 veroverst zwart de pion en kan hij het eindspel met 3 tegen 2 pionnen gaan melken, hetgeen zeer goede winstkansen biedt.

Zelf speelde ik een zeer kleurloos toernooi. Mijn toernooi stortte in tijdens ronden 3, 4 en 5 met een nederlaag tegen Miezijs en vervolgens 2 remises tegen op papier iets mindere Duitsers. Na een kleine come-back werd ronde 9 wederom een knak-momentje door wat onoplettendheden tegen Wouter Spoelman. Tja, als ik al van kleine mannetjes ga verliezen dan was de vorm duidelijk niet aanwezig.

Topscoreurs werden Martin, de man die dit hele avontuur initieerde, en Edwin. Na een dramatisch begin pakte Martin een paar soepele puntjes in de laatste ronden en eindigde op 6. Edwin verknaalde zijn toernooi door een weerlegde variant van de Marshall verkeerd te weerleggen, waarna zijn tegenstander (een zeer irritant jong baasje) een mataanval kreeg. Beetje dom dus. Ivo begon sterk en had een IM-norm lange tijd in het verschiet. Wellicht teveel denkend aan die norm (ik denk altijd: wat heb je aan een IM-norm als je grootmeester wil worden?) liet hij teveel steekjes vallen in de slotronden en eindigde zijn toernooi in mineur (4 uit 9). Sven had weinig geluk dit toernooi. Na een redelijk begin ging het bergafwaarts. Tot overmaat van ramp bleek een uitslag verkeerd ingevuld, en werd hij in een te hoge puntencategorie nog eens omhoog ingedeeld tegen IM Siebrecht, overigens geen onbekende voor onze Bakero. In de laatste ronde mochten Raoul en Linda tegen elkaar, dit was de 1^e onderlinge confrontatie. Het werd remise, weliswaar na harde strijd.

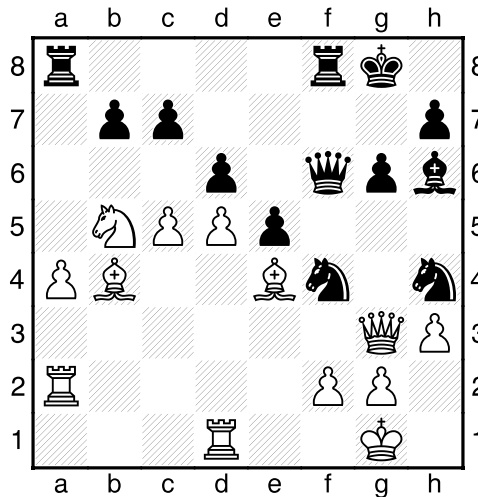
De persoonlijke resultaten, met dank aan onze webmaster voor de details:

1-3 o.a. Delemarre	7,5
35. Edwin	6
45. Martin	6
55. Rudy	5,5
88. Raoul	5
90. Eelco	5
103. Linda	5

169. Ivo 4
173. Sven 4

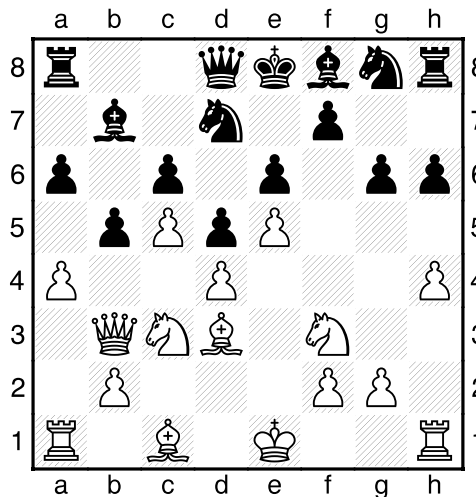
Enkele schaaktechnische hoogte- en dieptepunten wil ik u niet onthouden. In de 2^e ronde speelde ik een prettig potje, waar na 23 zetjes de volgende stelling was ontstaan:

Roedi – Franke, Deizisau 2006, ronde 2.

Ik zat hier al een tijdje te genieten van m'n stelling. Op zeker moment Ta2 ingelast om veld e2 en pion f2 te dekken, alles keurig profylactisch. Dat mijn opponent mijn dame naar g3 had gelokt via Dd8-g5-f6 maakte dan ook weinig indruk. Tijd dus voor de slachting op d6. **24 cxd6,Txa4** oh ja. Dame en heren van mijn trainingsgroep, in dit soort flauwe grappen trap ik dus af en toe, geef de moed dus nog niet op. Gelukkig kan ik mijn dame offeren ipv weggeven... **25 Txa4!,Pe2+** **26 Kh1** Liefst speel je natuurlijk Kh2, maar dan heeft zwart de optie Lf4 en dan is het een stuk enger. **26...,Pxc3+** **27 fxg3,cxd6** wijselijk besluit zwart dat de witte pionnen anders wel heel gevaarlijk worden. **28 Lxd6** Nu ontstaat een lastige keuze voor zwart, hij besloot de toren te bewaren. Na **28...,Pf5** **29 Lxf5,Dxf5** **30 Lxf8,Lxf8** **31 d6,Dd7** **32 Ta8** staat wit wel gewonnen, maar vergt de winstvoering nog enige acuratesse. **28...,Tc8** **29 gxh4,Lf4** **30 Lf3!** Een belangrijke technische zet die coordinatie brengt in het witte kamp. De dreiging Dxh4 wordt nu beantwoord met Lxe5 omdat de 4^e rij vrij is. **30...,Df5** **31 Te4** Een wat onooglijke zet die de mobiliteit van de dame beperkt, maar tegelijkertijd een onweerstaanbaar lокkertje. **31...,Tc2** daar is ie al. Tijd om wat stukken te ruilen en een einde te maken aan de partij. **32 Pd4!** Een elegante wending, zwart heeft geen keus. **32...,exd4** **33 Txf4,Dd7** **34 Le5** wit heeft de ideale stukken over, en belangrijker nog, zwart niet. **34...,d3** **35 Txd3,Tc1+** **36 Kh2,Db5** **37 Lg4 (1-0)**

Ronde 7 bracht me tegen een zachtaardige Duitse beer. Daarmee bedoel ik een forse vent met een vriendelijke uitstraling maar minder vriendelijke zetten. Na 12 zetten stond ik behoorlijk aangepaald, nadat ik een onnauwkeurigheidsje beging in de opening.

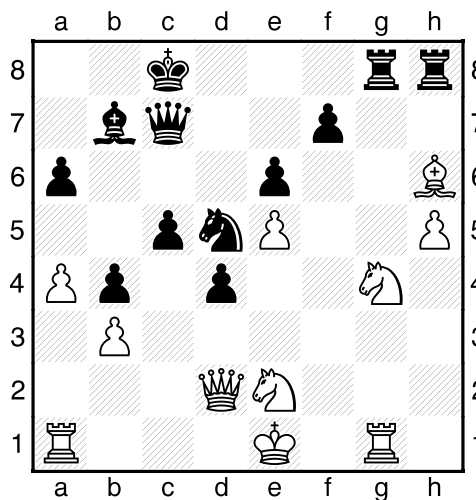
Otterstatter – Roedi, Deizisau 2006, ronde 7. Stelling na 12 Ld3.

Een vrij treurige stelling voor de zwarten. Hier moest ik denken aan al die trainingen die ik gehad heb in mijn leven, aan het talent dat ik ooit gehad moet hebben (...) en zie wat het me opgeleverd heeft... een ruïne. Toen ik bij de trainingen van recente datum aanbeland was in mijn gedachtengang (als je niet over zoiets nadenkt speel je gewoon Lg7 en Pe7 en dan zie je het wel) schoot me de training van Sokolov te binnen. ‘Changing the character of the game’. Je staat slecht, en gaat met gewone zetjes waarschijnlijk verliezen omdat de zwaktes in je stelling niet te repareren zijn. Als je dan een voortzetting kunt kiezen die het karakter van de stelling danig verandert en je kansen kan geven omdat er geen overduidelijke weerlegging is, dan moet je daar zeker voor kiezen. In dit geval is de zwakte van zwart een schrijnend ruimtegebrek, gebrek aan ontwikkeling en aanknopingspunten voor wit op zowel de dame- als koningsvleugel. Maw, hij kan kiezen waar hij me gaat slaan, maar kan ook voor langdurig kietelen kiezen. Al met al geen prettig vooruitzicht. Changing the character of the game aldus. Het moge duidelijk zijn dat zwart zich slechts kan bevrijden door een stuk te offeren middels Lxc5. Het nadeel van stukverlies hoeft niet nader belicht te worden, hierbij wel de voordelen op een rijtje:

1. 2 pionnen met optie tot wals
2. reduceren van het witte ruimteoverwicht
3. met tempo activeren van de begraven loper op b7
4. meer ruimte voor eigen stukken en dus betere coordinatie
5. het brengt de partij in een ander vaarwater

Eigenlijk gek dat een mens nog zo lang nadenkt over dit geweldige offer... Aldus: **12...Lxc5** en zie daar, verbazing en shock waren duidelijk af te lezen op zijn gezicht. Nog een pluspunt. **13 dxc5,Pxc5** tempo 1. **14 Dc2,b4** tempo 2, de pionnenformatie gaat naar de kleur van de ontbrekende loper dus geen risico op een eindspel met slechte loper. **15 Pe2,Pxd3 16 Dxd3,c5** Hier hield ik voornamelijk rekening met zetten als Le3 of Ld2 en Tc1. Ik wil dan niet te snel de pionnen vast laten leggen en Tc8 en evt Da5 spelen, om pas later te kiezen voor d5-d4 en/of c5-c4. De laatste zet is natuurlijk verboden als daarmee veld d4 uit handen zou worden gegeven. Wit zal het m.i. moeten hebben van het blokkeren van de pionnen en eventueel onder gunstige omstandigheden een stuk terugofferen voor 2 pionnen. Mijn opponent hanteerde de klassieke leer, met een stuk meer moet je op aanval spelen. Maar aanvallen kun je pas als je weet waar de koning staat en met een gesloten centrum. In deze stelling is dat dus het verkeerde plan, althans slecht getimed. **17 Pf4, Pe7** voorkomt evt inslagen op e6 of g6 **18**

Ph2? consequent, maar de timing is hoe dan ook verkeerd. Hier zag ik het al helemaal zitten, maar werd nog wel altijd uitgelachen door Edwin en Raoul. Laatstgenoemde sprak over de gelijkenis met een mislukte Fransman. Met zoveel ruimte en zo'n prachtige witveldige loper heeft het echter weinig met Frans te maken, een opening voor liefhebbers... **18...Dc7!** Prima zet. Het nadeel van Ph2 wordt gelijk duidelijk, wit verliest nog meer tijd omdat pion e5 gedekt moet worden en blijven en heeft dus geen tijd voor acties tegen de zwarte pionnenmassa. **19 Pg4,0-0-0** opnieuw kon ik iets van shock aflezen van zijn gezicht. De koning staat bijzonder veilig op de damevleugel, iets wat in het Frans wel meer gebeurt, dat moet ik bekennen... **20 h5,g5 21 Pe2,d4!** To roll or not to roll, that's the question. Zwart dreigt Lxg2 en c5-c4 met wals, tempo 3. Daarmee is de stand in evenwicht, 2 pionnen en 3 tempi voor het stuk is voldoende compi, maar ik wilde inmiddels al een poosje meer dan remi. **22 b3** begrijpelijk, de pionnen zijn geblokt. **22...Lxg2 23 Tg1,Lb7 24 f4** hier moet wit het van hebben, maar met het opengaan van de stelling wreekt zich de witte koningsstelling. **24...gxf4 25 Lxf4,Pd5!** Belangrijk voor zwart is dat hij – in geval van naderende nood – een paard op c3 kan planten om de dreiging over de c-lijn op te vangen. **26 Lxh6** zonder die pion wordt het niet gauw wat, maar wit vraagt nu teveel van zijn stelling, beter was rocheren en dan pas actie ondernemen. Zwart heeft ook dan nog wel spel met bijvoorbeeld f7-f5. **26...Tdg8** het kraakt en piept aan alle kanten. **27 Dd2** het alternatief 0-0-0, Txg4 28 Txg4, Txh6 was beter geweest, al heeft zwart ook dan weinig te klagen.

27...d3! Overbelasting in optima forma. Behalve het hangen van stukken komt ook de combi Txg4 en Dxe5-a1 in de stelling. **28 Dxd3, Txh6 29 Pxh6, Txg1+ 30 Pxg1, Dxe5+ 31 Kf2** Omdat ik hier geen mat kon vinden besloot ik maar tot het platte **31...Dxa1** gezien hebbende dat Pxf7 tactisch niet kon. **32 Pxf7?** He!?! **32...Df6+!** Eerst lokken, dan pakken. **33 Df3, Dd4+** als de koning het paard nu blijft dekken, dan volgt een pijnlijk aftrekschaak met het paard op f4 of e3. Wit verliest dus het paard op g1, ook nog met schaak. **34 Kg3, Dxg1+ 35 Kh3** Opeens een lastig moment, stuk meer, partij over, maar tegenstander heeft nog een h-pion en geeft dus niet op. Gelukkig vond ik een cleane winst. **35...Kc7 36 h6, Dg6 37 Kh4** veel opties heeft wit niet **37...Df6+** **38 Dxf6, Pxf6 39 Kg5, Ph7+ 40 Kg6, Le4+** door deze wending wint zwart eenvoudig. **41 Kg7, c4** hier had ik opgave verwacht, maar hij had nog een (iets te traag) plan. **42 Pe5, cxb3 43 Pg6, b2** en nu vond hij het welletjes (0-1).

Moraal van het verhaal: trainingen hebben soms best wel zin!

Curaçao bestaat-2

Alex Roose

Met vreugde las ik het verslag van Henk van Putten over de NK senioren in juli 2005. Blij was ik omdat het boek "Curaçao 1962" het Leidse trio Rag, Ad en Henk geïnspireerd had tot sovjetachtige helden daden. Maar wat Henk niet kon bevroeden dat er een 4^e Leidenaar in het complot zat, een rasechte LSGer die aan de wieg stond van het door Henk geciteerde boek "The battle of minds that shook the chessworld, Curaçao 1962".

En dat de rest van Nederland niet tegen zo'n supercombine opkon, dat is natuurlijk logisch. Voor het schrijven van dit stuk was ik nog op zoek naar een stuk wat mijn broer Jan Kees in het LSG nieuws schreef over dit kandidaten toernooi. Dat stuk heette toepasselijk 'combine' en hij schreef dat ergens in de mid- zeventiger jaren van de vorige eeuw. Helaas is hij overleden in 1976 en kon ik geen oud LSG nieuws traceren met dit misschien wel historische stuk. Het gaat in ieder geval over één van de onderlinge tevoren afgesproken sovjet partijen en dat is ook een belangrijk aspect van "Curaçao 1962". Dit boek heeft in ieder geval een hoop los gemaakt, vele commentaren kregen we binnen en in een interview met Yuri Averbach las ik dat hij als commentaar gaf dat er natuurlijk een combine was terwijl hij in 2002 nog ontwijkend antwoordde toen ik het hem vroeg tijdens het 40 jarig herdenkingstoernooi.

In 1962 woonde ik eveneens op Curaçao, als 11 jarige mocht ik af en toe mee en sedertdien heeft het toernooi voor mij altijd een mystieke plaats behouden. Grote voldoening derhalve dat we er in Curaçao in slaagden om na 43 jaar alsnog het toernooi boek het levenslicht te doen zien. In één van de lokale kranten schreef ik een verslag dat ontleend was aan het eveneens door mij geschreven voorwoord in het boek. Enigszins aangepast volgt het hier:

Het kandidaten schaaktoernooi van 1962
Jan Timman schrijft prachtig toernooiboek

In mei en juni 1962 vond er op Curaçao een zeer bijzonder schaaktoernooi plaats: het kandidaten schaaktoernooi. Acht supergrootmeesters bevochten elkaar in 24 rondes om uit te maken wie de toenmalige wereldkampioen Michael Botwinnik mocht uitdagen. Het werd een historisch toernooi, ook al vanwege alle bedenkingen die er waren tegen sommige spelers uit de Sovjetunie die, uit welke deelrepubliek ze ook kwamen, in die tijd doorgaans allemaal Russen genoemd werden. Al tijdens het toernooi waren er ernstige vermoedens dat de spelers Petrosian, Geller en Keres en mogelijk ook Korchnoi vooraf hadden afgesproken hun onderlinge partijen remise te spelen zodat ze energie overhadden om met name de toen 19-jarige geniale gek Bobby Fischer te bestrijden. De opzet slaagde, Petrosian won het toernooi en versloeg een jaar later ook Botwinnik. Grote schaaktoernooien worden doorgaans vlak na het toernooi gevolgd door een of meerdere boeken over dat toernooi. Vreemd genoeg gebeurde dit niet na het kandidatentoernooi van 1962. Maar het toernooi had een dermate belangrijk stempel in de schaakgeschiedenis dat het nooit meer verwachte toch gebeurde: 43 jaar na dato verschijnt er een boek over dit toernooi! Het idee hiervoor ontstond in het voorjaar van 2002, tijdens de voorbereidingen van het 40-jarig herdenkingstoernooi dat georganiseerd werd door de Curaçao 1962-2002 Chess Foundation. Weliswaar was er een goed gedocumenteerd toernooibulletin en een vrij onbekende Spaanstalige bundel "Curazao 1962" met als ondertitel: "Ocho aspirantes al Campeonato Mundial de Ajedrez", maar de organisatoren van het 2002 herdenkingstoernooi realiseerden zich dat de impact die het kandidatentoernooi uit '62 had en heeft op de schaakgeschiedenis meer verdiende. Tijdens het herdenkingstoernooi in november 2002 werden de eerste stappen gezet om deze ontbrekende schakel in de verslaglegging van de schaakhistorie alsnog, meer dan 40jaar na dato, te laten verschijnen. Jan Timman, deelnemer in 2002, was direct enthousiast om zijn schaaktechnische en schrijverskwaliteiten ter beschikking

te stellen en even belangrijk was de enthousiaste reactie van het Prins Bernhard Cultuurfonds. Zelf startte ik een zoektocht naar informatie en foto's. Van diverse zijden kreeg ik hulp. De één beschikte over foto's, de ander over een stuk archief en bij inmiddels in Nederland wonende familieleden van oud organisatoren werden foto albums gescand. Met het doornemen van al dit materiaal kreeg ik goed zicht op de organisatie en daarbij een geweldig respect voor de toenmalige organisatoren. Hoewel de Curaçaose schaakgemeenschap toen klein was, er waren zo rond de 150 actieve clubgebonden schakers, bestond er in deze groep rond 1956 de wens een keer een groot toernooi te organiseren. Wie dit idee gelanceerd heeft is niet meer te achterhalen. Er werd meteen voortvarend te werk gegaan met een poging het kandidatentoernooi van 1959 binnen te halen. Deze poging mislukte, de tijd bleek te kort om met name de verplichte bankgarantie te regelen. In februari 1959 echter schreef de schaakbond van de Nederlandse Antillen (NASB) als onderbond van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond een brief aan die bond met het verzoek om bij de FIDE, de internationale schaakbond, aan te geven dat de NASB onder verantwoording van de KNSB het kandidatentoernooi van 1962 zou willen organiseren. Dit aanbod werd in het najaar van 1959 op het FIDE-congres van Luxemburg in principe aanvaard en een jaar later definitief geconfirmeerd tijdens het FIDE-congres te Leipzig. En zo ging het eerste kandidatentoernooi buiten Europa naar Curaçao! Na een aantal voorbereidende vergaderingen met o.a de adviserende Nederlandse internationaal meester Lodewijk Prins kon in het najaar van 1960 de bankgarantie van US\$ 20.000 aan de FIDE overhandigd worden. De Antilliaanse schaakbond onder voorzitterschap van Henk Soeterboek besloot vervolgens een aparte stichting op te richten om het kandidatentoernooi te organiseren. Voor deze Stichting Internationale Schaak Ontmoetingen Nederlandse Antillen (Sisona) werd als comitévoorzitter de Shellemployé Gé Schöttelndreier aangezocht. Dat bleek een gouden greep, want hij ontpopte zich als een toporganisator. Gesteund door zijn medebestuurders Jaap de Vries, Jan Tiepen en Henk Dennert slaagden hij en zijn uit tientallen enthousiaste vrijwilligers bestaande team erin een perfecte organisatie neer te zetten. Zonder moderne communicatiemiddelen als fax en internet en met brieven die soms per abuis per zeepost verzonden werden en derhalve pas na weken werden ontvangen, maar met een overdosis aan enthousiasme hebben de organisatoren ruim twee jaar naar het toernooi toegewerkt. Toenmalig Koninklijke Nederlandse Schaakbond Voorzitter en toernooisupervisor ir Henk van Steenis kon dan ook tijdens zijn werkbezoek in april 1961 constateren dat de voorbereidingen prima verliepen. Het comité slaagde erin de benodigde financiën zelfstandig op te brengen. Nodig was het destijds gigantische bedrag van US \$ 50.000,- waarvan US \$ 3400 bestemd was als prijzengeld (eerste prijs US \$ 750,-). Dit bedrag werd vooral verkregen uit loterijen en de inmiddels zeer waardevolle eerstedag-postzegelenvellen. Dat de organisatoren het perfecte nastreefden en ook bereikten, blijkt uit hoe alles tot in de kleinste details werd voorbereid. Er werden in hotel Curaçao International, het tegenwoordige Van der Valk Plaza, waar verbleven en gespeeld zou worden, speciale ruimtes als speelzaal en perskamer gemaakt. Met name de speelzaal was een juweeltje, een geluidloze airco zorgde voor koele lucht, terwijl ook geluid van buiten niet naar binnen doordrong. Ruim een jaar tevoren waren de visa voor de spelers van achter het ijzeren gordijn al geregeld. Geen onbelangrijk gegeven, zo bleek, want het in Amsterdam geplande interzonale toernooi van begin 1962, het kwalificatietoernooi voor het Kandidatentoernooi, werd kort van tevoren afgeblazen omdat de Oostduitser Uhlmann de vereiste reisdocumenten niet kreeg, waarna dit toernooi verhuisde naar Stockholm. Ook wedstrijdtechnisch werden door een aparte commissie bergen werk verzet, zoals de vervaardiging van de schaaktafels naar het model van Leipzig 1960. Een wereldprimeur was de ontwikkeling van de elektrische klok die synchroon geschakeld was met de klok in de publieksruimte buiten de speelzaal. Dat er een zet gedaan was, zou het publiek op de demonstratie-patio dus direct aan de klok zien. Niet alleen de lokale berichtgeving werd ter hand genomen maar de ganse wereld werd op de hoogte gesteld

van het naderende evenement. M.b.v de KLM werden 15000 folders verspreid en ook werd er een poster gemaakt die in menig reisbureau in de wereld werd opgehangen. Het toernooi zelf had een glad verloop en oogstte wereldwijd veel lof. Incidentloos was het echter niet. Bobby Fischer ontbrak onverwacht bij de aankomst van de Amerikanen. Hij had zijn vliegtuig gemist en arriveerde uiteindelijk pas in de ochtend van de dag van de eerste ronde. Ongetwijfeld heeft dat meegespeeld bij zijn verlies tegen mede-Amerikaan Benkö die avond. Hardnekkig was het gerucht dat Benkö en Fischer daadwerkelijk gevochten hadden, met als inzet de diensten van secondant Arthur Bisguier. De U.S Chess Federation had besloten dat Bisguier slechts de secondant voor Fischer zou zijn en dat Benkö geen recht op een secondant van bondswege had. Veel aandacht heeft dit incident indertijd niet gekregen, maar het blijkt inderdaad plaatsgevonden te hebben: Benkö bezocht Fischer en Bisguier die een afgebroken partij van Fischer aan het analyseren waren en vroeg aan Bisguier of die hem ook kon helpen met zijn afgebroken partij tegen Petrosian. Dit werd door Fischer niet op prijs gesteld waarna een scheldpartij met fysiek geweld volgde. Fischer protesteerde formeel maar dit had geen sancties tot gevolg. De aankomst van het Russische team verliep soepeler. Een paar dagen voor de eerste ronde kwamen zij aan ter acclimatisatie, terwijl hun dames halverwege het toernooi arriveerden, vlak voor het 6 daagse intermezzo op St Maarten. Naast de vijf spelers en de secondanten Yuri Averbakh en Isaac Boleslavsky was er ook een soort delegatieleider, genaamd Sergei Gorschkov. Kort voor het toernooi verving hij Grootmeester Kotov die aanvankelijk ook mee zou komen. Gorschkov was niet meer dan een redelijke amateurschaker, dus zijn ware functie was duidelijk anders: KGB-officier om een oogje in het zeil te houden. De lokale organisatoren vermoedden wel iets dergelijks gezien de bijnaam "spion" die hij alras kreeg. Opvallend was het moment waarop Boleslavsky na afloop van een simultaan voor de Curaçaose schakers zijn enveloppe met inhoud kreeg. Gorschkov sprong op en eiste de enveloppe direct op. Tijdens de speelavonden waren er vele vrijwilligers actief. Zo was bij elke partij een bordassistent aanwezig die geacht werd daar gedurende de hele partij te blijven zitten. Zodra er een zet gedaan was noteerde deze assistent de zet in tweevoud, waarna een ander de briefjes ophaalde, de gespeelde zet uitvoerde op het demonstratiebord in de speelzaal en er tevens voor zorgde dat de assistent bij het demonstratiebord buiten bij het zwembad de gespeelde zet in handen kreeg. Ook de telefonist die in continue verbinding met de perskamer stond kreeg de zet op papier zodat de perskamer steeds van minuut tot minuut op de hoogte was. De publieke belangstelling was wisselend. Op de dag van de verkiezingen waren de schaarse toeschouwers meer geïnteresseerd in de radioverslagen daarvan, maar tijdens de cruciale voorlaatste ronde werd er een record van meer dan 400 toeschouwers geteld! De Persdienst werd verzorgd door de Nederlandse schaakjournalist Berry Withuis met assistentie van John Bink en een aantal Curaçaose vrijwilligers. Meer dan een jaar tevoren was Withuis al aangezocht en er had een uitgebreide briefwisseling plaatsgevonden met de lokale organisatoren. Alle bij de FIDE aangesloten bonden, 115 dagbladen, 5 persbureaus en 85 schaaktijdschriften werden tijdens het toernooi dagelijks op de hoogte gehouden. In het tweetalige bulletin verschenen regelmatig analyses van de spelers en secondanten. Hoewel de communicatiemiddelen nog beperkt waren tot telefoon, telex en radiotelefonie werden de belangstellenden via deze wegen wel al tijdens de partijen op de hoogte gehouden. Misschien door de goede kwaliteit van het bulletin was de behoefte aan een toernooiboek niet groot, hoewel het toernooicomité wel al in 1961 aandacht aan een toernooiboek schonk. Er waren contacten met de schaakuitgeverij Ten Have en met de beoogde schrijver internationaal meester Hans Bouwmeester maar van de grond kwam het toernooiboek niet. Ook in 1963 werd nog een poging gedaan schrijver en uitgever te vinden maar gezien de kosten en de te verwachten oplage werd er op dringend advies van Berry Withuis toch van afgezien. Misschien was dat achteraf wel gelukkig omdat nu, bijna 43 jaar later, ook pas later bekend geworden feiten vermeld kunnen worden. Fischer beklagde zich na het toernooi in "Sports illustrated"

van augustus 1962 en in "Life" van een maand later er niet alleen over dat de meeste van zijn Russische tegenstanders hun onderlinge partijen vooraf al tot remise verklaarden maar ook dat ze na zo'n snelle remise openlijk zijn tegenstander gingen voorzeggen. In de archieven wordt echter nergens melding gemaakt van een Fischer-protest hieromtrent. De wedstrijdleiders, de Venezolaanse hoofdarbiter (en tevens vice-president van de FIDE) Manuel Acosta Silva en arbiter Harry de Graaf, hadden een relatief probleemloos toernooi. Of het moest de consternatie zijn toen Tal zich voor de laatste 7 partijen helaas wegens ziekte moest terugtrekken. Na een korte opname in het ziekenhuis, waarin hij van de schakers alleen visite kreeg van Fischer, was hij gedurende de laatste ronden een graag geziene gast in de perskamer en werd er aldaar dankbaar gebruik gemaakt van zijn expertise. Over het 6-daags uitje naar St Maarten halverwege het toernooi wordt nogal verschillend gedacht. Niet te achterhalen is of deze korte break een FIDE-idee was of dat het op Curaçao zelf bedacht was. De motivatie waarom voor St Maarten gekozen was was drieërlei: men meende dat het daar koeler was, een andere natuur en meer privacy. De privacy zal inderdaad beter gewaarborgd zijn geweest omdat de spelers op Curaçao na twee weken al behoorlijk bekend waren. De Curaçaose warmte kan ook wel een rol gespeeld hebben. Want blijkens een interview met de Russische dames in de Curaçaose krant "Amigoe" vonden ze Curaçao heel erg warm. Veel te warm concludeerde de interviewster. Geschrokken schrijven Averbakh en Rona Petrosian een dag later een reactie in de Amigoe: ze waren erg geporteerd van de hartverwarmende hartelijkheid die ze dagelijks ondervonden. In het 224 bladzijden bevattende boek gaat Timman in op de aanloop naar het toernooi, beginnende bij de tijd dat er kort na de tweede wereldoorlog geen wereldkampioen meer was omdat Alexander Aljechin overleden was. In het volgende hoofdstuk volgt een beschrijving van de 8 spelers waarvan er 1 al wereldkampioen was geweest (Tal) en 2 het later nog zouden worden (Petrosian en Fischer). Vervolgens wordt uitgebreid voor zover mogelijk de combine van de Russen ontrafeld. Dat er een combine was tussen Geller, Petrosian en Keres staat vast, dubieus is of Korchnoi ook meedeed of dat hij juist het slachtoffer was. Uiteraard worden alle partijen door Timman becommentarieerd, sommige zeer diepgaand terwijl partijen tussen het combinotrio onderling nauwelijks de moeite waard zijn te beschrijven behoudens de cruciale partij in de voorlaatste ronde waarin Keres en Petrosian tot remise besluiten in een stand die overduidelijk gewonnen was voor Petrosian. De hoofdstukken met de partijen worden afgewisseld met een een hoofdstuk over de rustperiode in St Maarten en uiteraard bevat het boek vele foto's. Jan Timman zelf heeft indertijd het kandidatentoernooi als 10-jarig jongetje uit de kranten gevolgd en was er altijd al door geïntrigeerd. Hij heeft er een enorme hoeveelheid tijd in gestopt om ook van dit boek een meesterwerk te maken. Dat was geen probleem voor hem want hij vond het schrijven ervan leuk en leerzaam. Leerzaam omdat in die tijd de schaakstrategie anders was dan tegenwoordig.

Alex Roose

Actief LSGer van 1970 tm 1978

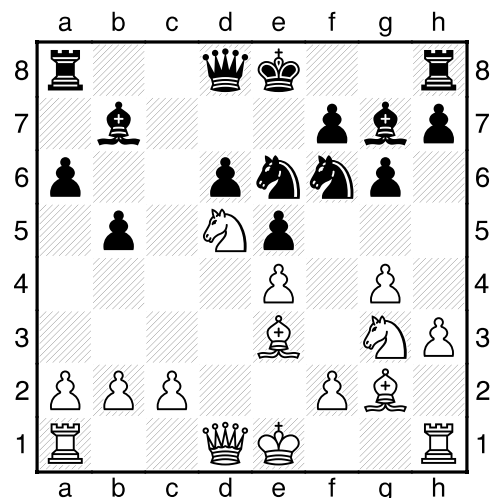
Sedert '78 weer woonachtig op Curaçao

Remise tegen wereldkampioen Aronian

Tom Middelburg

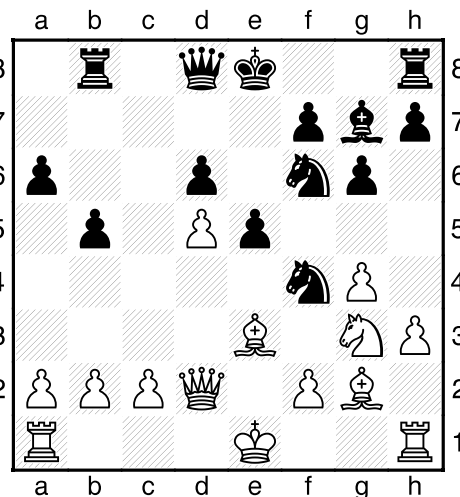
Middelburg,T (2419) - Aronian,L (2724)
[B91]

Mij werd gevraagd deze partij van commentaar te voorzien. Ik heb toegestemd. Met het resultaat ben ik uiteraard heel tevreden, maar het is zeker niet een van beste partijen (en ook niet van mijn tegenstander!), maar het geeft de gewone burger moed: de grote jongens maken ook fouten. De partij werd gespeeld in de eerste ronde van de Europacup in het fraaie St. Vincent in Noord-Italië. 1.e4 c5 2.Nf3 d6 3.d4 cxd4 4.Nxd4 Nf6 5.Nc3 a6 6.g3 Dit weinig uze systeem heeft me eerder een punt tegen van Wely opgeleverd. 6...e5 7.Nde2 Nbd7 8.Bg2 b5 9.h3 Bb7 10.g4 Nc5 11.Ng3 Net op tijd 11...Ne6 Kijkt alvast naar de verzwakte zwarte velden in de witte stelling, met name veld f4. 12.Nd5 g6 13.Be3 Bg7

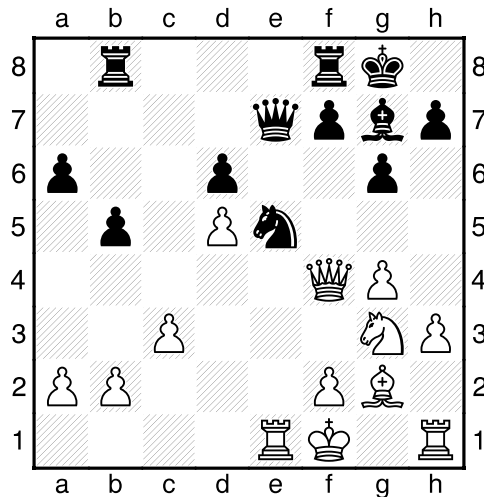

14.Nb6? Een idiote zet, gebaseerd op een eenvoudige rekenfout. Ik was nog niet helemaal wakker en bij de les die eerstedag! [Een normale voortzetting is bijvoorbeeld: 14.Qd2 Rc8 15.c3 0-0 16.0-0] 14...Rb8 En hier kwam ik erachter dat het geplande 15.g5 faalt op 15...Pxc5! Hier werd ik dan ook een beetje wakker door geschud. Goed, niet getreurd, gewoon verder schaken. Dus dan maar: 15.Qd2 Bc6!? Een leuk idee, maar m.i. is

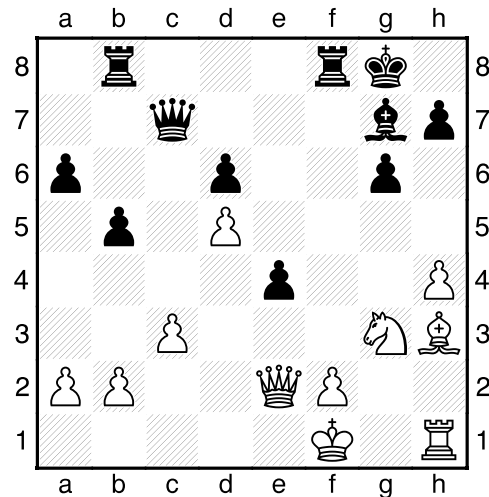
eenvoudig 15...Pf4 beter [15...Nf4 16.Bf3 d5 17.exd5 N6xd5 18.Nxd5 Bxd5 19.Bxd5 Nxd5 met comfortabele stelling voor zwart.] 16.Nd5 Bxd5 17.exd5 Nf4!? Het idee van de vorige zet. Zwart offert een pion voor compensatie over de zwarte velden.

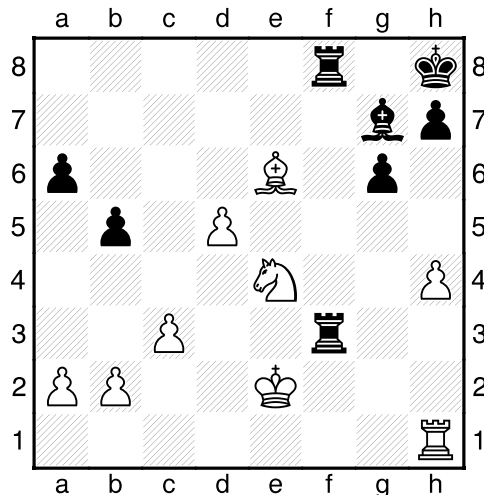
18.Bxf4 Ik neem het kado dankbaar in ontvangst. 18...exf4 19.Qxf4 [19.Ne2 hier is ook wat voor te zeggen, maar ik dacht: hebben is hebben.] 19...Qe7+ 20.Kf1 Ook mogelijk is natuurlijk 20.De3 met dameruil, maar met verzwakking van de pionnenstelling, bijvoorbeeld: [20.Qe3 Qxe3+ 21.fxe3 Nd7 22.0-0-0 en de meerwaarde van de pion zal wel niet zoveel voorstellen, zwart heeft voldoende compensatie omdat hij aanvaldoelen heeft (e3, b2/c3) en wit niet duidelijk.] 20...0-0 21.c3 Nd7 22.Re1 Ne5

23.h4?! Weer een beetje vreemde zet. Gelukkig sta ik een pion voor! Het plan is duidelijk, ik wil mijn toren op h1 mee laten doen. Beter was gewoon 23.Te2. Een mogelijk vervolg is dan: [23.Re2 Qc7 24.Kg1 Qc4 25.Qxc4 bxc4 26.Be4 Nd3 27.Bxd3 cxd3 28.Rd2 Bh6 29.Rxd3 Rxb2 En zwart heeft niet te klagen, het zal wel ongeveer gelijk staan. Dit is een illustratieve variant voor hoeveel compensatie zwart heeft over de zwarte velden.] **23...Qc7!** Dreigt 24...Dc4+ **24.Re4?** Het is al lastig een goede zet te vinden. Misschien is de partijzet nog helemaal zo slecht niet: [24.Re2 Qc4 25.Qxc4 bxc4 26.Ne4 Rfd8 27.g5 Nd3 is ook niet wat je wil met wit] **24...Nxg4** Au! Niet gezien. Ook niet erg moeilijk overigens. Ik was kennelijk nog steeds niet erg wakker.... **25.Qxg4** Een betere kans is nog: [25.h5 Nf6 26.hxg6 fxg6 27.Qh4 met een beetje een rommelstelling en kansen voor beiden.] **25...f5** **26.Qe2 fxe4** **27.Bh3** Met wat compensatie. Met de nadruk op WAT. In werkelijkheid staat zwart totaal gewonnen, wat ik me natuurlijk donders goed realiseerde.

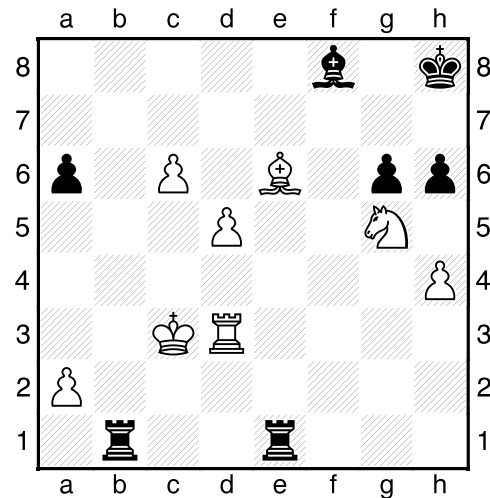

27...Qc4 Logischer lijkt: [27...Be5 28.Be6+ Kg7 29.Nxe4 Qc4 en GAME OVER] **28.Be6+ Kh8** **29.Nxe4 Rf4?** Maar dit is vreemd. Zo geeft hij me onnodige tegenkansen. Het was niet te laat voor [29...Be5 30.h5 gxh5 31.Rxh5 Rb7] **30.Nxd6** Nu krijgt wit ineens een troef, namelijk een vrije d-pion. **30...Qxe2+** **31.Kxe2 Rbf8** **32.f3!** Eindelijk een goede zet van de witten! Ik kreeg het idee dat mijn tegenstander dit gemist had. [32.Rh2? Be5 33.Nb7 Ra4 en alles kwijt; 32.Rf1 is ook niet goed wegens 32...Be5 33.Nb7 Rxh4 34.d6 Bxc3! 35.bxc3 Re4+ 36.Kd3 Rxe6 37.d7 Rb6 38.d8Q Rxd8+ 39.Nxd8 Rd6+ 40.Ke4 Rxd8 en dit zal wel winnen voor zwart.] **32...Rxf3** **33.Ne4** Dit was de bedoeling. Veld e4 is ideaal voor het paard. Opeens is het niet zo makkelijk meer, iets wat mijn tegenstander zich ook plots leek te realiseren, want hij ging hier lang nadenken. Wit heeft maar 1 pion voor de kwal, maar de lichte stukken staan nu mooi en de zwarte torens doen voorlopig niet zoveel.

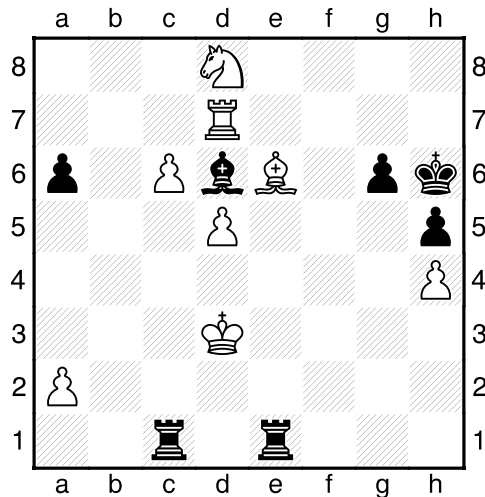

33...Bh6 34.Rh3 Enige zet. 34...R3f4 Naar mijn idee moet zwart absoluut torens ruilen, waarna het alsnog wel gewonnen zal zijn. Een voorbeeldvariant: [34...R3h3 35.Bxh3 Rf4 36.Bg2 R3h4 37.d6 Bf8 38.d7 Be7 39.Nc5 En wit wint de loper. In zo'n stelling met twee lichte stukken tegen een toren en gevaarlijke vrijpionnen is de torenpartij echter duidelijk in het voordeel.] 35.Kd3 Rd8? Onbegrijpelijk. Ik weet niet wat de gedachtegang hierachter is geweest. 36.b3 Even een vriendje erbij halen. Hier begon ik te denken dat ik best wel eens zou kunnen gaan winnen. 36...Rf1 37.c4 Rd1+ 38.Kc3 Wit moet zeer nauwkeurig spelen, want zwart bezit zo'n beetje alle zwarte velden en voor je het weet ben je wat kwijt, bijvoorbeeld na 38.Kc2 Td4. 38...bxc4 39.bxc4 Rb8 Zwart gaat puur voor het mat. Na afloop vertelde hij dat hij tijdens de partij erop vertrouwde dat het ook daadwerkelijk mat zou gaan. Het scheelt op enkele momenten niet veel, maar ja, daar koop je niks voor. 40.c5 Rbb1 41.c6 Je kan maar beter zover mogelijk richting overkant zijn dacht ik. 41...Re1 Een logische zet. Met het paard meeverdedigend op e4 zit er niks in voor zwart. Hij wil dit eerst weggagen. 42.Ng5 Bf8!? Het is niet zo makkelijk voor zwart. Het is bijvoorbeeld geen remise door eeuwig schaak Bijvoorbeeld: [42...Bg7+ 43.Kd2 Rbd1+ 44.Kc2 Rc1+ 45.Kb3 Rb1+ 46.Ka4 Met groot voordeel voor wit.]

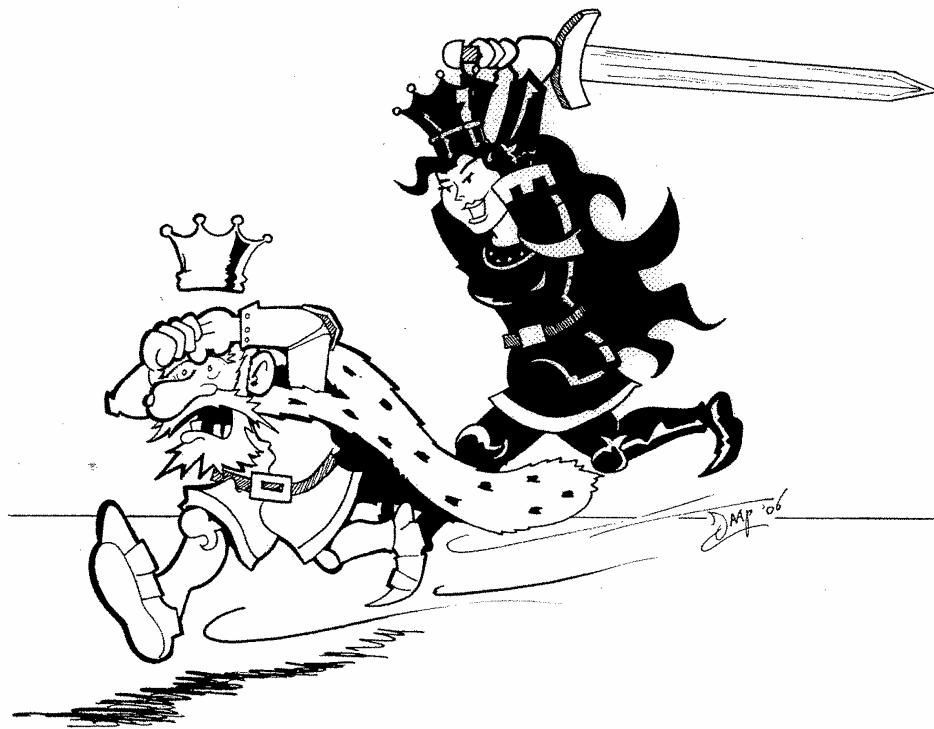
43.Rd3 [43.Rf3 Bg7+ 44.Kd2 h6 45.Nf7+ Kh7 En beide partijen lijken niet veel verder te komen.] 43...h6

44.Nf7+? Gaat een beetje de verkeerde kant op. Beter is 44.Pf3 [44.Nf3 Rec1+ 45.Kd4 Bd6 46.a3 Kg7 47.Nd2 en ik heb liever wit. Ik zie geen goede verdediging voor zwart tegen Pe4 gevolgd door verder lopen met de vrijpionnen. Zonde, dit lijkt het moment waarop ik een duidelijke winstkans heb gemist.] 44...Kg7 45.Nd8 Dan maar nog verder weg. 45...Rec1+ Mist nu en de komende twee zetten de kans 45...Le7 en wit wordt een beetje zoek gespeeld vanwege allerlei matdreigingen. Wit blijft nog wel overeind, maar het is geen pretje na bijvoorbeeld: [45...Be7 46.Nb7 Bf6+ 47.Kd2 Bxh4 48.Rf3 Bg5+ 49.Kd3 Rbd1+ 50.Kc4 Rc1+ 51.Kd4 Bf6+ 52.Kd3 h5 En zwart is een stuk verder gekomen, maar wit niet bepaald.] 46.Kd2 Bb4+ 47.Ke3 Re1+ 48.Kd4 Bd6 49.Rf3 h5 50.Rf7+ Kh6 51.Rd7 Nu is er helemaal geen verdediging meer rond de witte koning. Het is net geen mat. Of anders gezegd, wit kan net niet ontsnappen uit eeuwig schaak vanwege mat. 51...Red1+ 52.Ke4 Re1+ 53.Kd3 Rbd1+ 54.Kc2 Rc1+ 55.Kd3

Vooral niet nog even proberen weg te lopen: [55.Kb3?? Re3+ 56.Ka4 (56.Kb2 Ba3# met een fraai, ongebruikelijk matmotief. Is te missen met weinig tijd op de klok.) 56...Ra3#] 55...Red1+ Hier schijnt het dat zwart remise aanbood en ik weigerde, maar ik had geloof ik mijn vingers in mijn oren, dus ik had het gewoon niet gehoord. 56.Ke2 Re1+ 57.Kd3 Red1+ 58.Ke2 Re1+ Er zit voor beiden niks anders op dan te berusten in remise. Voor mij een leuk resultaat tegen de huidige nummer 3. Helaas verliep de rest van het toernooi minder goed voor mij. Een bijzonder prestatie was van Raoul van Ketel die een gouden medaille wist te veroveren!! Wie kan hem dat nazeggen??
1/2-1/2

*LSG terechte winnaar LSB-beker**Aart van de Peut*

Op zaterdag 22 april 2006 organiseerde SC Oegstgeest de finaleronde van de strijd om de LSB-beker. Dit als afscheid van café de Rode Leeuw, de speelzaal van de club die binnenkort gesloopt wordt om plaats te maken voor een appartementencomplex. De wedstrijd stond onder leiding van de voorzitter van SC Oegstgeest, Ed Noordijk, die gedurende de bijzonder sportief verlopen dag niet handelend hoefde op te treden.

Voor de finaleronde plaatsen zich de promotieklassers LSG, Voorschoten en Oegstgeest, en het verrassende jeugdteam van Op Eigen Wieken (eerste klasse). Dit team versloeg in de tweede ronde AAS, de kampioen van de promotieklasse. Op papier waren Oegstgeest en LSG favoriet. De loting leverde gelijk een strijd tussen deze twee teams op, terwijl Voorschoten aan OEW werd gekoppeld. LSG liet direct blijken waarvoor het naar Oegstgeest was gekomen: de duidelijke 3 – 1 winst in de eerste ronde leverde een goed uitgangspunt op voor een finaleplaats. Voorschoten en OEW hielden elkaar in evenwicht na een spannende strijd. In ronde 2 kon Oegstgeest de achterstand niet goed maken; het verloor wederom ruim en verdiend. OEW moest de finaleplaats aan Voorschoten laten, wat vooral was te danken aan de uitstekende prestatie van Erwin Casareno.

De strijd om de derde en vierde plaats was ongemeen spannend. Na twee ronden stond een gelijke stand op het scorebord, en besliste de regel dat dan de hoogste borden de doorslag geven. De derde plek was een schrale troost voor de organiserende club. De jeugdspelers van OEW mogen trots zijn op hun prestatie: ze bleken volledig gewaagd aan hun op papier sterkere tegenstanders. In de finale was LSG te sterk voor Voorschoten. Weliswaar won kopman Casareno zijn beide partijen (in totaal 4 uit 4 deze finaledag), maar de andere matches werden beslist in het voordeel van de Leidenaren. Daarmee sleepten zij de LSB-beker in de wacht, helaas was er niemand van het LSB-bestuur aanwezig om de prijs ook daadwerkelijk uit te reiken. Maar wellicht dat de competitieleider dat goed kan maken op een van de komende clubavonden van LSG.

Halve finale (1)

SC Oegstgeest (1956)	LSG (1865)	Ronde 1	Ronde 2	Totaal
J. Boots (1957)	B.J. Groeneweg (1909)	0 – 1	0 – 1	0 – 2
E.C.A. de Beule (1936)	M.H.A. Kubbenga (1892)	0 – 1	0 – 1	0 – 2
J.A. Hellenberg (1972)	L.A. Pols (1829)	0 – 1	1 – 0	1 – 1
M.F.E. de Jeu (1960)	A.A. van de Peut (1830)	1 – 0	0 – 1	1 – 1
		1 – 3	1 – 3	2 – 6

Halve finale (2)

Op Eigen Wieken (1772)	Voorschoten (1837)	Ronde 1	Ronde 2	Totaal
L.H.J. Braggaar (1846)	E.B. Casareno (2036)	0 – 1	0 – 1	0 – 2
T. Roorda (1695)	V. Blom (1727)	1 – 0	½ – ½	1½ – ½
H. van Vliet jr. (1782)	J.C. van der Ven (1933)	0 – 1	0 – 1	0 – 2
J. Zijlstra (1765)	R.M. de Boer (1650)	1 – 0	1 – 0	2 – 0
		2 – 2	1½ – 2½	3½ – 4½

Derde en vierde plaats

SC Oegstgeest (1956)	Op Eigen Wieken (1772)	Ronde 1	Ronde 2	Totaal
J. Boots (1957)	L.H.J. Braggaar (1846)	½ – ½	0 – 1	½ – 1½
M.F.E. de Jeu (1960)	T. Roorda (1695)	1 – 0	1 – 0	2 – 0
J.A. Hellenberg (1972)	H. van Vliet jr. (1782)	0 – 1	½ – ½	½ – 1½
E.C.A. de Beule (1936)	J. Zijlstra (1765)	1 – 0	0 – 1	1 – 1
		2½ – 1½	1½ – 2½	4 – 4

SC Oegstgeest derde op basis van het resultaat aan de borden 1 en 2.

Finale

LSG (1865)	Voorschoten (1837)	Ronde 1	Ronde 2	Totaal
B.J. Groeneweg (1909)	E.B. Casareno (2036)	0 – 1	0 – 1	0 – 2
M.H.A. Kubbenga (1892)	V. Blom (1727)	1 – 0	½ – ½	1½ – ½
L.A. Pols (1829)	J.C. van der Ven (1933)	½ – ½	1 – 0	1½ – ½
A.A. van de Peut (1830)	R.M. de Boer (1650)	1 – 0	½ – ½	1½ – ½
		2½ – 1½	2 – 2	4½ – 3½

*LSG catenaccioot zich naar schaak-voetbal titel**Rudy van Wessel*

Op zondag 25 juni j.l. nam LSG deel aan het jaarlijkse, alom als officieus NK beschouwde schaak-voetbal toernooi. Geschaakt werd er door teams van 8 personen, gevoetbald werd er door 5 spelers inclusief keeper. Edwin, Eelke, Tom, Mark (allen IM's), aangevuld met Sven, Rudy, Arjen en Quirinius namen het dit jaar op tegen wederom een sterk gezelschap dat bestond uit 20 deelnemende teams. Analoog aan de WK moest een team zich plaatsen via poulewedstrijden voor de kwartfinales, door in een poule van 5 teams bij de eerste 2 te eindigen.

Onze poule was beresterk, en dat lag niet alleen aan ons. Jonge talentjes van Dr. Max Euwe, goede voetballers uit het Belgische Borgerhout, finalisten van vorig jaar uit Apeldoorn (Schaakmaat) en Stukkenjagers uit Tilburg waren onze opponenten.

Met het inbrengen van de nieuwe schaak-voetbal krachten Eelke en Mark was vooraf duidelijk dat we schakend niet minder waren geworden, maar qua voetbal wisten we nog niet goed wat we aan elkaar hadden omdat er itt eerdere jaren niet of nauwelijks geoefend was vooraf. We begonnen dan ook lekker fris van de lever te ballen tegen de Stukkenjagers hetgeen resulteerde in een kleine overwinning (1-0). Met schaken denderden we als een TGV over ze heen en daarmee waren de eerste 4 matchpunten binnen. Tegen Euwe hadden we het een stuk lastiger op het veld en werd een onverwachte maar terechte 0-1 nederlaag geleden. Met schaken waren we echter oppermachtig (7.5-0.5). De Belgische vrienden uit Borgerhout trakterden ons vervolgens op 3 tegendoelpunten binnen 5 minuten. Een afstraffing dreigde. Met veel inzet wisten we ons te herpakken en konden we terugkomen tot 3-5 na fraaie doelpunten van Arjen en Tom. Met schaken opnieuw een walk-over waardoor we op 8 matchpunten kwamen voor het ingaan van de laatste pouleronde: Euwe – Borgerhout en LSG – Schaakmaat

1. Dr. Max Euwe	9
2. LSG	8
3. Schaakmaat	7
4. Borgerhout	7
5. Stukkenjagers	3

Volop spanning dus, en na een treurige nederlaag op het voetbalveld zag het er even dreigend uit. Op het schaakbord wederom geen verrassingen, al verloor ik in deze partij mijn 100% score. Uiteindelijk wist niemand van ons team 100% te scoren, maar de meesten zaten daar toch behoorlijk dichtbij. Daarmee waren we voor de kwartfinales gekwalificeerd. Daarin wachtte ons het team van Haarlem. Niet de meest sympathieke gasten door de jaren heen, gehuld in koninklijk wit zoals altijd. Opnieuw eerst voetballen. Door de matige prestaties in de poule was het noodzakelijk om de tactiek te bespreken, want het voetbal moest en zou beter om deze ronde te overleven. Al gauw waren we eruit: we verloren teveel de bal in voorwaartse beweging. Dit had natuurlijk meer met de plofbal dan met gebrek aan techniek te maken, dat moge duidelijk zijn. Kortom, onder deze omstandigheden was het zaak om genoeg mensen achter de bal te houden. Daar hadden we voldoende vrijwilligers voor. Quirinius stond op scherp voorin, Arjen en ondergetekende zorgden voor diepgang wanneer het kon en de rest stond zijn mannetje achterin. Tom was ondertussen helaas geblesseerd afgehaakt na een grove charge van 'vriend' Ramon Koster.

Haarlem bleek niet bij machte om de Leidse muur te slopen, prikte er slechts eentje in maar wij ook! Q scoorde prachtig na een afgemeten pass over de laatste verdediger waarna we ons op het schaakbord in alle rust uit konden leven. In de halve finale stond de kraker tegen Utrecht op het programma, het team dat nog nooit een schaakwedstrijd verloor op dit

toernooi. Het werd een historische 5-3 overwinning voor de onzen. Nog nagenietend van het catenaccio van de vorige ronde konden we een omgerekend 1-0 voorsprong verdedigen. Dat duurde niet lang, Thomas Willemze poeierde een bal erg hard binnen. Mijn gedachte om een stapje opzij te doen zodat Sven, onze goalie, de bal beter kon zien werd niet op waarde geschat. Maar wij hadden Q! Binnen een mum van tijd kwamen we er 2 keer vlijmscherp uit en stonden we op 2-1, met schaken meegerekend dus een marge van 2. Ook Utrecht kon de muur niet slopen en probeerde het via schoten van afstand, maar Thomas miste een aantal keer het doel op een metertje, broer Jeroen had meestal een nog grotere afwijking. Plotseling werd een kansloze pass fraai in eigen goal gewerkt door Arjen, en toen werd het even spannend. Even, want na een snelle break was het wederom Q die met zijn 3^e goal de bevrijdende 3-2 liet aantekenen. Toen ik zelf even later verzuimde om de 4-2 te maken leerde een blik op de klok dat de overwinning een feit was. Utrecht maakte in de allerlaatste seconde nog 3-3, maar volgens Sven was het al buiten de tijd en had hij daarom niet ingegrepen. Hoe dan ook, we hadden de finale bereikt!

Daarin wachtte ons opnieuw de jeugdigen van Dr. Max Euwe uit Tukkerland. Sympathieke jongens, maar niet al te slim (daarover zometeen meer). Eerst schaken. 's Ochtends was het nog 7,5-0,5 voor ons geworden, dus dat zou wel goed komen. Dat viel even tegen. De machine haperde en bleef stilstaan bij 5-3, nog wel in ons voordeel. Na een donderspeech van de hazebaas waren we weer bij de les. Voetballend waren de jonge gasten niet slecht, maar wij waren ook beter en vooral sluwer geworden. Niet al te slim, schreef ik zojuist. Welnu, beide teams speelden in gele shirts. 's Ochtends besloten wij om onze gespierde torso's dan maar te showen aan iedereen die het wilde zien. In de finale zouden er hesjes geregeld worden. Na 5 minuten wachten kwam hun aanvoerder inderdaad met hesjes aangelopen. U raadt het al, ze waren knalgeel... Toen de vriendelijke aanvoerder ook nog probeerde duidelijk te maken dat het reflecterende oranje randje van ca 2 mm veel verschil zou maken, kwam ik echt niet meer bij. Ditkeer mochten zij de shirts uit doen. Geen Ronaldinho meer op de rug, maar in hun blote bast. Zo begon de wedstrijd met 4, soms nog tegensputterende ranke torsootjes tegenover ons en wisten we dat de overwinning ons niet meer kon ontgaan. Op aangeven van Q mocht ik dan eindelijk zelf eens de trekker overhalen, en hoe: een ziedend hard schot met juiste hoeveelheid links effect (weliswaar richting cornervlag) werd door een verdediger prachtig in eigen doel verwerkt. Tijdens het krachteloze slotoffensief mocht Arjen vervolgens de 2-0 in een verlaten doel binnenlopen. Campione!

Ps. Nu maar hopen dat Italië geen wereldkampioen wordt, hun spel is werkelijk niet om aan te zien ☺

Omkoopschandalen in Leidse schaakbond?

Wat moet je hier nu over zeggen?

Vernietigende blik?

Onklopbare keeper tijdens schaak/voetbal

Wedstrijdleader extern in actie.